

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

H

GLAMSBJERG FRI- OG EFTERSKOLE ÅRSSKRIFT 1978

DANMÆRSK
PÆDAGOGISKE
BIBLIOTEK

INDHOLD:

Til læserne	side	3
Skolens Fødselsdag: Lis Brandt	"	4
Fra skolens arkiv	"	8
Nye ansigter: Søren Henriksen	"	10
Jeg har aldrig gået med træsko. - Interview med Erling Kristensen af N.J. Mortensen	"	11
Fotos fra skemafrø arbejdsdage	"	14
P. J. Skriver	"	16
Smid Mørkemændene på porten: Søren Henriksen.	"	21
Elevbillede	"	25
Elevlister	"	26
Tale ved Efterskolens afslutning: S. Henriksen.	"	29
Revy - fotos	"	32
Elevmøde og fest	"	33
En julehilsen	"	33
Skolens medarbejdere	"	34
Skolens bestyrelse	"	34
E	"	35
Beretning fra elevforeningen: H. C. Jensen ...	"	36
Hilsen til sidste årgang	"	38
Indkaldelse til årsmøde og generalforsamling .	"	38
Elevforeningens bestyrelse	"	39
Fødselsdagen: Mikael Kristiansen	"	40
Elevhilsner	"	41
Grønland 1978: Jenny Bech	"	59
Årgang 1948-49: Efterskolen	"	62
Elevforeningens regnskab	"	63

Forsidetegning: Poul Svendsen

Fotos: Arne Kristiansen

Vignetter: Lise Hauge Nielsen

Lay-out: Poul Svendsen

TIL LÆSERNE

Så sendes dette skrift igen ud og atter med håbet om, at det vil virke som bindeled iuellem skolen og den store personkreds, der føler tilknytning til skolen.

Årsskriftet er denne gang præget af det tilbageskuende med udgangspunkt i skolens 80 års fødselsdag 1. maj 1978.

Som nævnt et par steder i skriftet har vi som skole et behov for, at holde rødderne vedlige, ligesom hele tiden - midt i dagligdagens travle virke - at holde forbindelsen bagud i orden. Måske er det skriftets væsentligste opgave, når alt kommer til alt.

Glamsbjerg Fri- og Efterskole har jo for de fleste af jer, der læser dette, været det sted, hvor I var i kortere eller længere tid. Skolen er en del af jeres personlige historie, har været ramme om, og forhåbentligt også bidraget til indholdet i et, flere eller mange år af jeres tilværelse.

Vi har drøftet om årsskriftet burde laves som temaskrift, men er foreløbig standset op ved, at skriftet nok bør være en blanding af rapportaflæggelse om det nære i tid og sted og historiske tilbageblik.

Med venlig hilsen

Søren Henriksen

Søren Henriksen

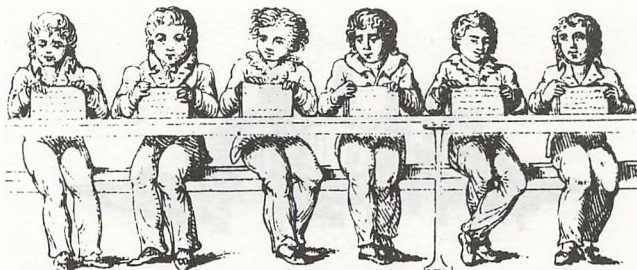
SKOLENS FØDSELSDAG

Mandag den 1. maj, da skolen fejrede sin 80 års fødselsdag, blev en meget festlig dag for alle, der deltog.

Fra tidlig morgen svingede efterskoleeleverne kostene og pudsekludene, så skolen var i fødselsdagstøj, da gæsterne dukkede op kl. 9,15. Blandt gæsterne befandt sig medlemmer af kommunalbestyrelsen med borgmesteren i spidsen, repræsentanter for skolekommission og fra Glamsbjerg kommunale skolevæsen, tidligere elever og lærere, og adskillige forhenværende bestyrelsesmedlemmer.

Gæster, den nuværende bestyrelse, elever og ansatte samledes i pejsestuen til morgensang, som indledtes på sædvanlig vis med en morgensalme, fadervor og en forårssang.

Efter at formanden for bestyrelsen, Hans Juul Larsen, havde budt velkommen, talte han for skolen og beskrev den som "gammel og ung" - gammel med rødderne i fortiden og med Grundtvigs og Kolds skoletanker, som stadig holdes i hævd i de nye skolebygninger. Han overrakte på bestyrelsens vegne et valnøddetræ som erstatning for det gamle på Skolevej, som vi desværre ikke kunne tage med os.

Søren Henriksen gav et historisk rids af skolen, hvor han i særdeleshed beskæftigede sig med skolens start på Dærupvej i en lejet stue. Han nævnedes nogle af de familier, der tog initiativ til at starte skolen med Mathilde Hansen som dens første lærerinde. Den første skoledag var 1. maj 1898 og vores 1. maj 1978 blev særlig festlig, da Søren Henriksen kunne byde velkommen til Astrid Mose Pedersen, der startede som elev på Glamsbjerg Friskole for 80 år siden. Efter kun 2 år var den lejede skolestue for trang og friskolen flyttede ind i egne lokaler på Skolevej med skolebestyrer J. N. Brande i spidsen som leder. Der var 17 børn på det tidspunkt, men dette tal steg støt og lærerstaben udvidedes også. Søren Henriksen omtalte således 2 lærerinder, der har betydet meget for skolen, Karen Nielsen og Marie Espensen. Den sidstnævnte befandt sig blandt gæsterne. I 1904 blev Anna og P. Skriver ledere af skolen og disse to mennesker satte rigtig skub i skolens udvikling. Allerede i 1905 oprettedes den første efterskole og i 1909 starter eksamenskursus, hvilket for øvrigt gav anledning til megen kritik i friskolekredse. Dette kapitel af Friskolens historie slutter i år, da vi havde realeksamen for sidste gang i 1978. Skolens elevtal steg stadig og i 1973 flyttede Efterskolen ud på Krengerupvej, og i 75 flyttede Friskolen også ud. Søren Henriksen beklagede, at han i sit historiske rids havde set sig nødsaget til at koncentrere sig om skolens start. Han var klar over, at mange begebenheder og mennesker fortjente at blive nævnt.

Borgmester Bent Møller ønskede skolen til lykke og takkede for en god indsats i kommunen, hvor skolen havde givet borgerne en mulighed for at foretage et valg, når det drejede sig om skole. Borgmesteren mindede om skolens motto: "Dag og dåd er kæmperim", som var forsidetekst på årsskriftet indtil 1962 med et billede af en dreng, der sætter en jolle i vandet. Han udtrykte håbet om, at der stadig var elever på skolen, som satte optimistjoller i vandet. Borgmesteren overrakte skolen en vase.

Forhenværende forstander Holger Berg Olsen henvendte sig til de mindste af eleverne og fortalte dem, at han også var kommet til fødselsdag og selvfølgelig havde en gave med - de havde en krone med, når de skulle til fødselsdag, eller lånte én af fru Bille. Han havde købt et billede af en mand, som i mange år betød meget for skolen - også dengang var denne mand kunstner, og sko-

len havde i mange tilfælde trukket på ham med tegninger til bl. a. årsskriftet. Berg mente selvfølgelig Kongstad, indtil for 3 år siden lærer på skolen, og han gav kostskolerådets formand, Leif, billedet.

Astrid Mose Pedersen tog nu ordet og fortalte meget levende om Friskolens start på Dærupvej og udtrykte håbet om, at skolen ville bekæmpe det om sig tagende materialistiske livssyn og fortsat holde sig til det kristne og guddommelige, et livssyn som havde ført os igennem krigen med frihedskæmpernes indsats. Klapsalverne efter Astrid Mose Pedersens tale viste, at eleverne havde forstået, at det var noget ganske særligt, at denne tidligere elev kunne tale så levende og engageret til os.

På de ansattes vegne udtalte lærerråds formand Viggo Winther, at denne skole er en god arbejdsplads, og han gav skolen et bidrag til en kommende vejrstation.

Elevforeningen bragte også gaver. På foreningens vegne overrakte Mikael Kristiansen 500 kr. som hjælp til scenebelysning ved den planlagte scene. Fra skolens vennekreds blev overrakt et smukt relief, der nu smykker Pejsestuen. Derudover modtog skolen en pengegave fra skolens tilsynsførende, Ingrid Hansen, samt en masse blomsterhilsner fra skolens venner og bekendte.

Gæster og lærere samledes nu om kaffebordet i spisestuen, mens eleverne havde forlænget frikvarter. Under kaffen tog fru Marie Dahlgaard, næstformand i bestyrelsen, ordet og udtrykte gode ønsker for skolens fremtid ved at læse Piet Heins gruk:

"Selv folk med nogenledes hjerne
tror vi bli'r mer' og mer' moderne
og så er sagen den, at v o r tid
har mere fortid, end vor fortid."

Som tidligere nævnt var frk. Marie Espensen til stede og hun fortalte om træk fra sin tid på skolen, særlig fra 1909, da eksamenskursus blev startet, hvor stram økonomien var og hvordan friskolen blev kritiseret for at starte dette kursus. Børneskolen var dog en ren friskole, og forstander Skriver startede kursus efter forældrenes ønske. Så kunne de beholde børnene hjemme, hvor de ellers havde været henvist til videregående uddannelse i Assens eller Odense.

Formiddagens sidste taler var Alf Boe, som bragte nogle glimt

fra frk. Espensens tid som lærer, bl.a. fortalte han, hvordan hun efter den højtidelige del af julefesten altid kunne få ro med et enkelt pift i fløjten og med ordene: "så leger vi sang-lege."

3. time var præget af, at tidligere elever fortalte børnene om deres skoletid. Noer Frickmann fortalte for Børnehaveklassen, Astrid Mose Pedersen for 1. klasse, Alf Boe for 2. klasse, Henry Rye Jensen for 3. klasse, og Ole Eg Larsen for 4-7.klasse. Børnene var lydhøre tilhørere, selv om timen blev afbrudt af besøg af andre gæster og uddeling af is til alle. Skoledagen sluttede kl. 12.

Om aftenen holdt 8-9-10.-klasserne og efterskoleholdet fødselsdagsfest. Festen var - også set fra elevside - alle tiders med et mægtig godt diskotek, landgangsbrød og sodavander.

Da festen ebbede ud og udmattede lærere fandt hinanden på lærerværelset, kunne vi enes om, at skolen igen havde haft en god dag, som var værd at mindes.

Lis Brandt

FRA SKOLENS ARKIV

For at holde rødderne levende er det vor agt hvert år at dykke ned i arkivet og finde ting frem, der fortæller om skolens liv i stort og småt op gennem årene. Denne gang har vi fundet årsregnskabet fra 1902 frem. Det bringes uden kommentarer, da det i sig selv klart og tydeligt beretter om en svunden tid.

Regnskabet for Indtægt

Skolepenge	823	10
Bidrag fra Lars Henriksen	6	
Brandskøpenge	14	
Ordinært Udbytte paa Aktier	105	53
Ekstraordinært " " "	41	55
Renter af Aktierne	66	73
Statstilskud for 1901	138	
Bager Hansens Udbytte og Renter for 1901	7	65
Kobmand Jørgensens Fallitbo (Dividende af Aktier)	35	55
Tilskud fra Kommuner	50	
Laan af Kong Sparekasse	80	
Bager Hansens Aktier indbetalt	112	50
Laaant Bager Hansens indbetalte Aktier	112	50
Underskiud	34	05
Talt	1627	16

Gæld paa Skolebygningen

5655

Udgift

	kr	Que
Tilbagebetalt Laan hos A. M. Larsen	122	08
" " " H. P. Kristensen	50	99
Læreløn	711	40
Renter	293	47
Aldryg paa Pnyggjæld	155	
Køb	32	40
Brande	22	
Skovtjenestegjælden		25
Rensning af Latrineer	4	
Aldryg paa Peder Jørgens Regning	6	
Afregdsbøn for Brandet	3	
Tjøn	5	
Køjsapparatet af Reparation paa Pumps	10	
Gymnasieapparat	6	55
Assurance	2	02
Fejersenge og Rengjøring	8	25
Renter af Driftlaan	3	80
Aldryg paa Driftlaan	35	
Skat	2	05
Tjøn	17	40
Gardiner	9	
Bekendtgørelser	15	
Bayer Hansens Aktier som Laan til Driften	112	50
Talt	1627	16

Afløst den 31 December 1902.

H. T. Christensen

A. M. Larsen

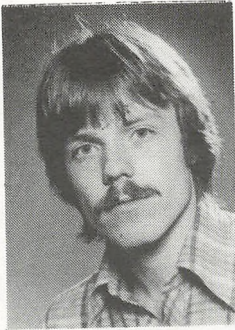
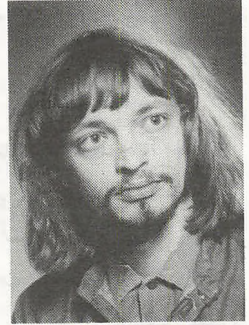
M. H. Madsen

NYE ANSIGTER

Til afløsning af Jan Johnsen og Erling Kristensen, der begge op-
hørte med undervisningen til sommerferien, har vi fået 3 nye kol-
leger.

Morten Winther Johannsen, 26 år.

Morten Winther er færdiguddannet på
Odense Seminarium i 1975 og har siden
været ansat på Køng Folkehøjskole.
Morten Winther har linjefagsuddannel-
se i formning og sang/musik. Morten
Winther er gift med Lisbeth og de har
ingen børn.

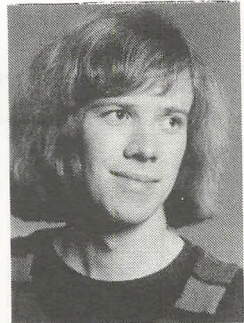

Børge Søgård, 27 år.

Børge Søgaard er uddannet på Skårup
Statsseminarium med lærereksamen i 1975
og med linjefagene idræt og biologi.
Han har virket et år ved Ryslinge skole
og 2 år på Færøerne ved Runavig Skole.
Børge Søgård er gift med Elin og de har
2 børn: Kristoffer på 3 år og Maria på
1 år.

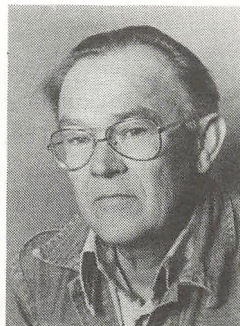
Holger Brandt Wiuff, 25 år.

Holger Wiuff blev færdig på Ribe Stats-
seminarium i juni dette år. Holger Wiuff
har linjefagsuddannelse i musik og bio-
logi. Holger Wiuff er ugift.

Jeg vil godt på denne plads - også - byde velkommen til vore 3 nye
kolleger og med håbet om et mangeårigt samarbejde med dem alle 3.

JEG HAR ALDRIG GÅET MED TRÆSKO

Erling er blevet nøddefarmer.

- Efter en masse år i skolen må man vel også have lov til at lave noget, man synes er sjovt - for sig selv.

- Hvorfor går du på pension?

Dette fjollede spørgsmål med det temmelig udelige ord "pension" giver os en hidsig snak om ordenes slaveri, og om vi kan finde en bedre betegnelse. Det kan vi ikke

- Hvordan begyndte det hele?

Lige så fjollet. For vi kender godt historierne fra Californien. Erling har fortalt så mange af os om de første sytten år som amerikaner, og han kan skrive en roman om bare den del af sit liv. Bare han gør det en dag.

Vi må prøve lidt mere kontant:

- Hvor var du lærer første gang?

- Det var Kolt Efterskole ved Århus i 1935. Men du skal ikke straks forestille dig en kostskole. Eleverne boede hjemme på egnen, og der var kun en meget lille del, der boede på skolen. Efter Kolt var jeg en vinter på Askov Højskole, inden jeg måtte ind som soldat. Jeg blev sygepasser, da jeg var militærnægter, og traf en masse "Herrens folk", d.v.s. teologistudrende, der heller ikke ville ha' et gevær. Jeg gjorde bl.a. tjeneste i Tønder, hvor jeg havde den smukke opgave på lazarettet at blande norske brystdråber med hospitalssprit. Der var mange forkølede. - Så kom jeg til Orup friskole på Sjælland. Jeg var nu forsynet med familie og fik den svimlende løn af 400 kr. om året plus hus og brændsel. Omkring ved krigens begyndelse kom jeg så til Lendum i Vedsyssel. Der var jeg i ca. 6 år som enelærer. Det var spændende år. Børnene gik i skole efter en nogen anden plan end nu om dage. Om vinteren kom de små i 1., 2., 3. og 4. klasse i skole - i samme klasse, selvfølgelig - to dage om ugen. De store kom 4 dagen om ugen. Om sommeren var det omvendt, fordi de store skulle arbejde mere i marken. Individuel undervisning var i de dage en selvfølge - ikke bare noget man snakkede om. En vinter arran-

gerede jeg foredragsuge med blandt andre Jørgen Bukhdal fra Askov. Han kunne holde en stuvende fyldt sal i ånde i mange timer, når han fortalte. Vi kæmpede dengang med mange af friskolekredsens grundproblemer. Børnene er forældrenes, og kristendom må leves sammen med børnene i hjemmene, og kan ikke ordnes af skolen og heller ikke senere klares af en præst ved konfirmationsforberedelse. Det samme gælder i og for sig også historien, som vi jo er en del af. Vi kommer ikke uden om, at vi som forældre umyndiggør os ved at overlade alt dette til institutionerne, hvilket vi dybest set slet ikke kan.

- Hvad var det rent materielle udbytte af arbejdet efterhånden blevet til?

- Ikke så galt, jeg fik det andet år i Lendum 2000 kroner - stadig om året.

- Men var der så ikke naturalieydelse, gris til jul, eller lignende?

- Nej, det har jeg nu aldrig mærket så meget til, selv om det var ret udbredt med den slags lidt slørede aftaler.

- Blev du så i Lendum i mange år?

- Nej, jeg kom til Visse friskole, en mærkelig affære, der blev styret af en korrump købmand. Han lejede lejligheder ud, men når folk søgte hans lejligheder, spurgte han altid efter, hvor mange børn, de havde. Den, der havde flest børn, fik lejligheden, men skulle så til gengæld også sende børnene i friskolen, der bogstavelig talt var hans ejendom. Det gik selvfølgelig ikke. - Jeg kom så til Elmelund friskole på Møn og fik 4000 kr. om året.-

- Men der blev du heller ikke?

- Nej i 1951 blev jeg lærer i Treia i Sydslesvig for den danske skoleforening - og nu til en meget højere løn. Ny begyndte man at snakke om månedsløn - en helt ny fornemmelse. Forskellen på tysk og dansk sås i så mange ting. Vi havde blandt andet en tysk lærer, der mente, at børnene skulle stille op på række, inden de gik ind. Det var jo ikke lige sagen for en dansk friskolelærer, og jeg lod ham vide, at hvis det skulle praktiseres, måtte han i hvert fald selv ordne de paragraffer - og så opgav han. - Efter nogle år i Sydslesvig, hvor jeg også mødte min kone Meta, kom jeg til Rågelund drengehjem ved Marslev og derfra til Glamsbjerg.

- De andre steder, du taler om, har du enten været enelærer eller sammen med en eller to. Det må være en vældig omvæltning at skul-

le arbejde sammen med 20 andre pludselig?

- Ja, men hvis det, som vi har prøvet det her, gøres i fællesskab, er det helt i orden. Vi må leve sammen - opdrages af hinanden også børnene og styre sammen - og vi er meget tæt på det efterhånden, men der sniger sig hurtigt noget ind: Vi skal være videnskabelige nu om dage, vi skal være psykologer og vi skal arrangere. Se på, hvad vi gør ved de gamle. En neger, vi havde på besøg fra Tanzania, fik forevist "De gamles hjem" og ville næppe tro sine egne øjne. Spærrer man i et højt udviklet samfund sine gamle inde? Han var ganske enkelt målløs. - Hvor er fællesskabet mellem generationerne henne?

- Hvorfor blev du så ikke ved at være aktiv?

- Jeg er skam stadig aktiv. Man behøver da ikke at være lærer for at være aktiv. Jeg har meget travlt med praktiske ting og har alle dage indtil jul fuldt besat - nødder bl.a. Jeg har ikke mere noget armbåndsurs, men går efter solen.

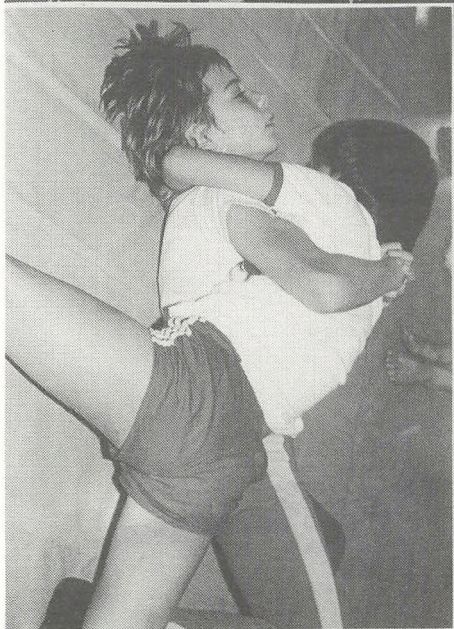
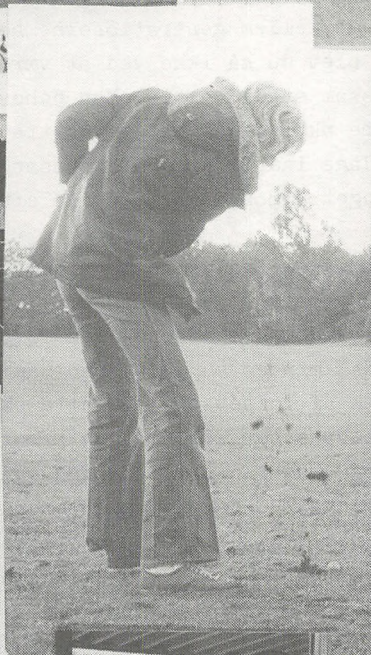
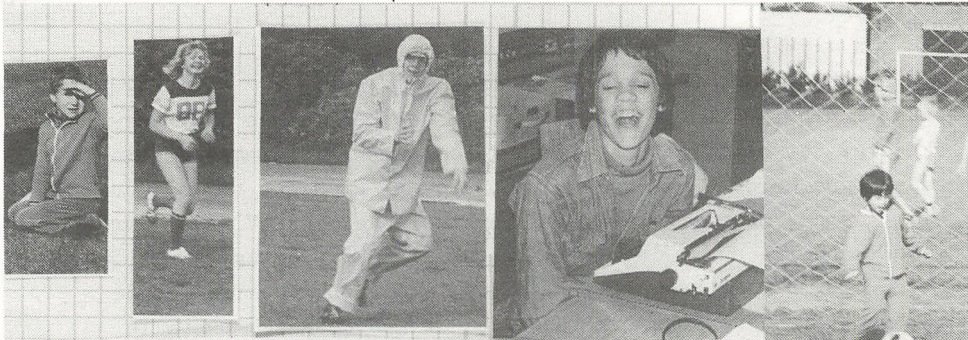
....

- Og stuen og omgivelserne - farmen - er mere amerikansk, end Erling måske selv kan se. Han selv er nok i ikke så ringe grad præget af vidder, visioner - men først og fremmest umættelig aktivitet. Man mindes en gang, man sammen med Erling skulle vaske gammel kalk af loftet på den gamle skole. Man løb med spande frem og tilbage for Erling. Man trængte ind imellem hidsigt til en smøg. Den tog man bare. Erling kunne nok passe spandene osse. Han skulle hverken have smøg eller pause. Man kan lave meget i en god lang fritid og også nok noget i en kort.

- Men træsko har han altså aldrig brugt. Så kan han jo heller ikke så godt sætte dem.

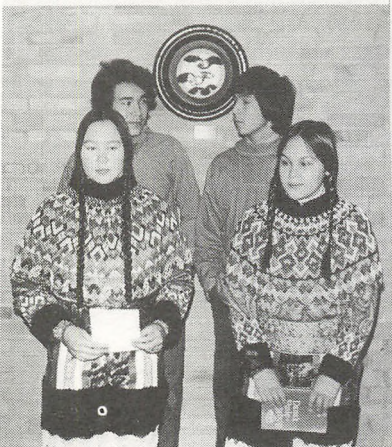
NM 051178

GRØNLAND

- SKEMAFRI
ARBEJDS DAG

P.J. SKRIVER, GLAMSBJERG

Ved indkørselen til skolen og lige foran flagstangen er anbragt en mindesten med påskriften: "Anna og P.J. Skriver - ledere af Glamsbjerg Fri- og Efterskole 1904 - 1944."

Mindestenen stod inde på den gamle friskole på Skolevej og blev flyttet herud i august 1975, det år, hvor skolen igen blev bygningsmæssigt samlet efter 2 års adskillelse.

I dette år, hvor skolen har fejret sin 80 års fødselsdag, finder jeg det på sin plads, at vi bringer uddrag af en artikel fra 3-binds værket: "Friskolen Gennem Hundrede Aar" (1946) for at hædre mindet om disse 2 mennesker. Som den opmærksomme læser vil bemærke, handler det efterfølgende mest om P. J. Skriver og ikke ret meget om Anna Skriver. Skulle en læser, der har kendt dem begge, føle trang til at tegne et portræt af Anna Skriver til næste års årsskrift, vil det være mere end velkomment.

P. J. Skriver, der er født den 22. August 1875, levede sin Barndom paa en Bondegaard i Ørsted paa Djursland. Der var en stor Søskendeflok - 14 ialt - og som Barn lærte han to Ting, som altid senere fulgte ham; han lærte at bede og at arbejde. Han var ved Landbruget, til han blev 25 Aar; men efterhaanden gik hans Tanker i anden Retning. Paa den anden Side Randers Fjord laa Mellerup Højskole, og der var Mellerup Valgmenighed, og Skriver var blandt dem, der tit drog over den smalle Fjord for at leve med i det Liv, som dér rørte sig. Forstander Jens Bek og Jakob Knudsen blev derfor dem, der først vendte hans Tanker mod at blive Lærer, og da han gennem Valdemar Brücker, Aagaard, havde faaet sit grundtvigske Livssyn befæstet, forlod han Landbruget og kom paa Silkeborg Seminarium.

De tre Aar, han var der, fik den største Betydning for hans Liv, og dem talte han ofte om og med den største Glæde. Paa Silkeborg lærte han ikke blot det rent håndværksmæssige, som hører med til at være en dygtig Lærer, men dér blev det ham helt klart, hvad der altid skulde være hans og al god Undervisnings Maal; han vidste nu, at hans Plads var i den danske Friskole. Det var Pastor Carstensen, Sejling, og Seminarieforstander Vinther, der her fik den største Betydning for ham.

Han fik nok sit første Embede i Folkeskolen, idet han i 1904 kom til Lysgaard som Andenlærer, men allerede samme Aar forlod han den lille Lysgaard By for at overtage Ledelsen af Glamsbjerg Friskole, og dermed begyndte hans egentlige Dagværk.

Allerede det første Aar oprettede han en Efterskole. Det var der ikke noget særligt bemærkelsesværdigt i, men at han i 1909 knyttede et Eksamenskursus til Friskolen og Efterskolen, det var straks noget andet. Friskole og Eksamenskursus, det maatte da være i Modsætning til hinanden, var der en Del, der mente. Det afskrækkede dog ikke Skriver, for han saa, at flere og flere ogsaa paa Landet ønskede at faa en Eksamen, og saa vilde han med sit Kursus hjælpe dem til at kunne faa en saadan paa en Skole, hvor der ikke blev givet mere Plads til Eksamensterperiet end højst nødvendig, og hvor man f.eks. i Historieun-

dervisningen kunde mærke Friskolens Syn. Det var ogsaa vigtigt for ham, at de unge paa denne Maade kunde faa en Eksamen uden at skulle have Barneaarene ødelagt med Eksamenslæsning. Skrivers var alle Dage Mellemskolens erklærede Modstander.

Derved var de ydre Rammer lagt for hans Skolearbejde, og det viste sig snart, at han ikke skulde savne Elever til at fylde Rammerne. Børneskolen blev efter Friskoleforhold en meget stor Skole. Efterskolen blev en af de mest søgte paa Fyn, og der kom unge fra alle Egne af Landet til Eksamenskursuset. Skriver fik den store menneskelige Lykke at begynde et Virke under små og beskedne Kaar og se det vokse og gro, se det lykkes.

Hans anerkendte Dygtighed, hans store Arbejdsevne og hans helt igennem redelige Færd gjorde ham agtet og respekteret i alle Kredse. De unge vandt han let. Han var en Leder, de kunne tro paa, og de viste, at de gjorde det ved at vælge ham til Formand for vore to største folkelige Ungdomsorganisationer. De danske Ungdomsforeninger og De danske Gymnastikforeninger. At han ogsaa var med i "Forsamlingshusenes rette Brug" og i meget andet folkeligt Arbejde, kan der kun blive Plads til at nævne, for hvor stor han end var andre Steder, saa var det dog i Skolen, han var størst. Skriver var ikke af den Slags Lærere, der angler efter Gunst og Velvilje. Det gjorde han ikke i Skolen, og det gjorde han ikke udenfor. Det véd alle vi, der har siddet paa Skolebænk hos ham, og det véd alle de Forældre, der betroede ham deres Børn. Det var ikke paa den Slags Godtkøbsmaner, han ønskede at vinde Børns og Forældres Tillid. Han var den myndige Lærer, der krævede meget af sine Elever - han krævede ogsaa, at de skulde have gode og solide Kundskaber, og han saa aldrig gennem Fingre, hverken med det ene eller det andet, men denne tilsyneladende Strenghed hindrede ham ikke i at vinde Børns Hjerter helt og fuldt. Barnets Øje er klart, og vi vidste godt, at hans Myndighed var parret med ægte Kærlighed og varm Omsorg for hver eneste af os. Forøvrigt var det da ikke saadan, at Skriver ikke kunde spøge og lege, men hos ham var det hvert til sin Tid.

Jeg ved ikke, om Skriver var veltalende, det var han vist ikke, men det var heller slet ikke det, han havde Brug for. Skriver

skelnede altid meget skarpt mellem det at fortælle og det at holde foredrag, og i Friskolen og Efterskolen skal der fortælles, og det véd jeg, at han kunde. Det var ikke store Ord og tom Snak, der mødte os, naar vi sad og lyttede i hans Timer; det tør siges, at han i Historie og Religion "talte sandt om smaat og stort og jævnt om alt det høje", men han havde ogsaa noget at fortælle ud af, og derfor naaede han at gøre sin Skole til det, han vilde: en bekendende og forkyndende Skole. Det var ogsaa det, der laa bag den Morgenandagt, han altid begyndte Dagen med. "Paa denne Maade maa Børn føres ind i Bekendelsen og Fadervor og ikke paa nogen anden, og de Lærere og Forældre, der paabyder Børn disse hellige Ting som Lektie, begaar en Forbrydelse mod Børnene, fordi de kommer til at betragte det som en Lektie og ikke som det, de er: "En Bekendelse og en Bøn", skriver han.

Han gjorde sin Skole til en personlig Skole, en dansk og en kristen Skole. Han var glad for og villig til at tage imod enhver sund og god Fornøelse paa Skolens Omraade, men han lod sig aldrig røkke fra det, der er Friskolens Grundlag.

Der maa ogsaa være Plads til at nævne hans Betydning for de mange Lærere, der nu sidder i Friskoler, Efterskoler og andre Skoler ud over vort Land, men som kom til hans Skole som unge, u prøvede Kræfter. Vi fandt et godt Lærested der, hvor vi fik de friest mulige Vilkaar at arbejde under, men Skriver stod bag os og var rede med Raad og Daad. En klogere og bedre Vejleder kan ingen ung Lærer ønske sig. Hans Betydning her rækker længere, end mange maaske tror.

Hans Fortjenester som Friskolens ofte benyttede Forhandler med Ministerier og Myndigheder kan der slet ikke kommes ind paa her, kun skal det nævnes, at han var med til at udforme den nye Friskolelov. I hans sidste Aar var det hans Arbejde som Efterskolernes valgte Tilsynsførende, der optog ham mest.

Under alt sit Arbejde havde han en god Støtte i sin trofaste og udmærkede Hustru, Anna Skriver, der som en stilfærdig, men travl Husmoder med stor Dygtighed og Omhu tog sig af de mange Opgaver, der hvilede paa hende.

P. J. Skriver var som allerede nævnt en myndig og bestemt Mand med afgjorte og stærke Meninger, der var prøvet i et langt Liv. Det han troede paa, det kæmpede han for, men han kæmpede altid med blanke Vaaben. Han fik Modstandere, som den, der tror paa noget, altid faar, men selv sine Modstandere aftvang han Respekt, for ingen kunde slippe for at se, at han kæmpede ikke for sig selv, men hans hele Stræben var at være en ærlig Tjener for sin Gud og sit Folk.

Skriver døde den 9. november 1946.

SMID MØRKEMÆNDENE PÅ PORTEN !

INDLÆG PÅ EFTERSKOLERNES ÅRSMØDE 1978 I NYBORG

Årtusindskiftet er nær. For nogle lyder det muligvis som en dommedagsprofeti. Mange af os vil også være døde til den tid, så i den forbindelse er det egentlig vel tænkt. Men for de unge mennesker, vi har i vore skoler i disse år, vil år 2000 ligge midt i deres liv.

Slutningen af 70'erne opfattes af mange som en lidt dyster tid. Nogle bruger ordet ulvetider, og finder belæg derfor i eftermiddagsbladernes fokusering på samfundets voldsproblemer, samtidig med at de samme blade opfordrer os til at være glade sammen med dem, og sammen med dem gå løs på livet. Der er således nok at foruroliges over, hvis man som eneste nyhedskilde og samtidskilde bruger den såkaldte boulevardpresse, både den sort/hvide og den kulørte. Men nu er det heldigvis sådan, at omtalte dele af pressen har udviklet en særegen evne til kun at beskæftige sig med overfladefænomener, og derfor skal man være sig for at kalde den til sandhedsvidne om tingenes tilstand i dette land. Devisen er vist den gammelkendte, at næst efter egen lykke, er andres ulykke ikke at foragte. Men som sagt sensationspressen er ét, virkeligheden noget andet.

Vi skal såmænd nok glæde os over rædselsbeskrivelserne, idet vi trygt kan gå ud fra, at så forholder det sig nok stik modsat, og det ved vi vel også allesammen at det gør. – Men det skal jeg komme ind på senere. –

Arbejdsløshed – arbejdsfrihed

Jeg skal ikke her negligere, at vi for tiden har et enkelt, meget alvorligt samfundsproblem, nemlig arbejdsløsheden. Arbejdsløshed, selve ordet har jo en negativ værdi. Vi kunne jo bruge en lidt anden formulering og kalde det arbejdsfrihed, altså frihed for at arbejde. Vi har nogle omfattende tabuer om ordet arbejde. For de fleste mennesker i dette land gælder jo den kendsgerning, at arbejde er et sted, hvor man opholder sig 8 timer hver dag, for at kunne tilbringe de sidste 16 timer af døgnnet, som man selv vil. Men den formulering

har vi lidt forskrækket lagt på hylden igen. Det lyder lidt for flot, og ordet arbejde skal man ikke spøge med. Vi har også en anden lidt mistænkelig formulering. Vi vil alle gerne have meningsfyldt arbejde, og i den formulering ligger vel egentlig, at arbejde i al almindelighed ikke er meningsfyldt, hvorfor ellers tillægsordet, og, at de, der er så heldige at have meningsfyldt arbejde, netop ikke arbejder i egentlig forstand. For noget pligtigt, noget der skal overstås. Og sådan er det meste arbejde i dette land, og for det store flertal.

Vi burde være lykkelige

Nu har det så vist sig, at teknologien, og dens sidste barn, elektronikken er i stand til at lade maskiner og elektroniske systemer overtage det meste af det meningsløse, menneskeligt uværdige og opslidende arbejde. For det er jo den udvikling, vi er på vej ind i. Flere og flere mennesker vil blive arbejdsløse, det vil sige, at de vil blive fritaget for den umenneskelige forpligtelse til at være et appendix til en maskine, eller fritaget for at udføre arbejde, der lige så godt og ofte bedre kan klares af en automat. Vi burde som samfund være lykkelige på hinandens vegne, over at vi kan give hinanden fri, men se til, om vi er det. Nej, tværtimod, vi er bange, vi er frustrerede, og vi lukker øjnene. Vi er forkert opdragede, vores filosofi er uholdbar, og vore holdninger er forkerte.

Mister selvagtelsen

Og hvad er det så, vi er opdraget til? Ja, det er jo først og fremmest til at passe vort arbejde, at udføre – ikke vores livsgerning, sådan én har kun de få, men til at udføre et job. Det kan godt være, at jeg familiemæssigt, samfundsmæssigt er en ignorant og egoist. Men jeg passer mit arbejde, og det er nok. Det giver mig selvagtelse og det giver mig andres agtelse. For det er det, der er det vigtigste: at have et arbejde, og at passe det. Så er du god nok, så er du noget værd.

Og her mener jeg, vi rører ved det alvorligste problem ved arbejdsløsheden for de 200.000, der foreløbig er berørt af den. Man mister sin selvagtelse, og det er når alt kommer til alt, det alvorligste, der kan ske for et menneske.

Og vi er hermed nået frem til en af skolens skjulte læseplaner, der er flere af dem. Skolen uddanner jo – på trods af alle smukke formuleringer – det gælder også vore skoler – til at kunne stå distancen, at kunne opnå selvagtelse og samfundsværd ved at have et meningsfuldt arbejde og alligevel passe det, og passe det godt. Hvordan er det vi siger det: »Jamen, du må vænne dig til, at ikke alt her i tilværelsen er behageligt, d.v.s. meningsfyldt. Der er meget, man skal gøre, også selv om man ikke har lyst til det, og det kan du lige så godt lære her og nu«. Og de unge bøjer hovedet og accepterer.

Og så er elektronikkens lydlose revolution på vej. Den næste store gruppe, der vil blive overflødiggjort er administrationspersonalet. Teknikken er klar til at overtage alt det rutineprægede kontorarbejde, og også meget af det, vi i øjeblikket betragter som kvalificeret arbejde.

Vi må se i øjnene, at meget af det, vi i dag bruger menneskelig arbejdskraft på, vil blive overtaget af datamater og automatiske systemer. At arbejdsløsheden, eller arbejdsfriheden, vil brede sig. Og der vil være god økonomi i det. Den såkaldte krise, er jo egentlig ikke en økonomisk krise. Den er jo også svær at få øje på, hvad alle vel vil indrømme. Problemet er de 200.000 arbejdsløse og deres og vores holdning til arbejdsløshed.

Nye værdinormer må skabes

Samfundsmæssigt, og samfundet det er du og jeg, må vi gøre hvad der står i vores magt for at finde arbejde. Men først skal vi have nogle andre definitioner på ordet arbejde. »Det er dejligt at stå op, og have et arbejde at passe«, siger vi. Og det er det jo! Vi, der stadig er beskæftigede, er jo taknemmelige for denne kendsgerning. Men vi bliver nok nødt til at lave formuleringen om, og sige: »Det er dejligt at vågne og vide, at der er nogle mennesker, der har brug for mig.«

Vi må skabe nye værdinormer. Vi skal have den kendsgerning indbygget som en sandhed, dybt inde i os selv, at vi er noget værd i kraft af, at vi er mennesker, der

lever i et fællesskab, at vi er noget værd, at vi er meget værd, også selv om vi ikke er tilknyttet det såkaldte produktionsapparat. Vi må lære hinanden at bruge os selv på en helt anden måde.

Det hele menneske

I midten af 60'erne diskuterede vi emnet homo ludens, det legende menneske, det skabende menneske. Vi anede nogle svimlende muligheder for menneskelig frigørelse. Men den debat blev effektivt lagt på hylden, da den såkaldte oliekrise gled ind over os. Hvad blev der for resten af oliekrisen? Var den også kun et medie-flip? Det er tiden nu, at vi igen tager fat på debatten fra 60'erne. At vi for alvor tager det hele menneske op i vore skolestuer, i hjemmene og i samfundet som helhed. Det hele menneske, og ikke kun mennesket vurderet som arbejdsdyr, og skolen som et sted, hvis eneste opgave er at tilpasse mennesket, så det kan klare sig i produktionsapparatet, det produktionsapparat, der er godt på vej til at kunne passe sig selv, og gøre det godt.

U-90 taler om det hele menneske, et menneske, der lever og oplever i fællesskab med andre mennesker i familieliv, i samfundsliv, i fritidsliv og i arbejdsliv. Ikke som adskilte størrelser, men i indbyrdes sammenhæng og samklang. Det at være menneske skal ikke være noget snævert, noget afgrænset, men noget vidtfavnende og mangfoldigt.

Sortsynet må fare

Vi voksne har pligt til, at den ungdom, der i disse år lever i vort land, også bliver bærere af ungdommens kendetegn til alle tider: nemlig den lyse tro på fremtiden. Vi må lade sortsynet fare, vi må med optimisme tage fat på opgaverne sammen med de unge. Men er det muligt, at være optimist i disse år? Ja, det er det i høj grad, selv om vi på en del områder har oplevet et tilbageslag. I 60'erne var vi jo optimister, havde en tro på fremtiden, baseret på økonomiske kendsgerninger. Vi kunne se og mærke, at vi var i materiel fremgang. Vi havde fuld beskæftigelse, vi udbyggede social-, sundheds- og undervisningssektoren til et uanet højt serviceniveau. Mærkemændene, de sortsynede, havde sløje tider og trak sig ud i kulissen. »Det her går aldrig godt«, tænkte de, men de turde ikke sige det højt, der var heller ikke lydør-

hed. Men så fik vi den såkaldte oliekrise, og så rykkede de ind på arenaen igen i forskellige udklædninger, hvor vi især lagde mærke til den sorte egoisme og dens højttalende følgesvend med det magtfulde skolebudsskab: dansk, regning, religion og tærsk. Mange fulgte parolerne. Gabhalsene blev taget alvorligt. Det danske folk lod sig vildføre af mørkemændene. Folket var i våde, og landet i bogstaveligste forstand uregerligt.

Kun blændværk

Men det var kun blændværk. Normale fornuftige tilstande er igen på vej. Det danske folk er ved at finde sig selv igen. De sortsynedes overfladerumstinger er ved at være et overstået kapitel. Og vi kan igen ånde frit og se med fordomsfrie øjne på vores samtid og med optimisme på fremtiden. – Der er ikke behov for at vende tilbage til forenkede, forældede synspunkter, nej, der er behov for nytænkning i bredeste forstand og på alle områder. Hvad er der så ellers sket, mens marcipanbrødene blev spist og gladsaksesenderen kværned og mens vi gik løs på livet med vold, vold, vold?

Der er såmænd nok at glæde sig over og bygge sin optimisme på. Det største er i al sin glædelige banalitet, noget vi ikke har. Vi har ikke krig, og ikke overhængende krigstrusler i denne del af verden. Verdens førende nationer er præget af politisk stabilitet. Der er ingen trusler om globale konfrontationer. Freden har åbenbart også en selvforstærkende virkning. Jeg lukker ikke øjnene for de lokale kriges uhyrlighed, men sammenligner dem alligevel med Tysklands og USA's eventyr i 40'erne, 50'erne og 60'erne. Jeg skal herudover ikke fortabe mig i det globale perspektiv. Men vende blikket mod Danmark og det danske folk.

Glade for at være danskere

Vi er vist mange, der i de senere år, har opdaget, at vi er glade for at være danskere, og at vi tør sige det. Det har ikke noget med konge, flag og fædreland at gøre. Har ikke noget med pralende selovervurderende nationalisme at gøre. Lærerstregen i 40'erne har sat sine spor. Men det er en stille, rolig glæde over at tilhøre et lille folk, at bo i et lille land, at kende dette land, at være fortrolig med folkets historie i medgang og modgang,

og at kende det danske sprog, og sætte pris på dette sprogs kunstnere, uanset om deres kunst finder verbalt, billedligt eller rumligt eller tonalt udtryk. – Læg for øvrigt mærke til en lille, men væsentlig detalje: Den danske vise har gode tider i disse år. Og så er der forureningsdebatten, der er blevet til en miljødebat. Det er en af de store sager for øvrigt. Den lover godt for fremtiden. Kvindedebatten er også værd at nævne. Hvornår tager vi forøvrigt fat på en seriøs og omfattende debat om børnene, og sammen med dem. Er det ikke en naturlig følge af U-90, at vi skal have den debat.

På vej til bedre tider

En anden sikkert væsentlig ting: Har I bemærket, at der er ved at være en flytning fra by til land. Folk er begyndt at flygte fra betonens og parcelhuskvarterens gølge, egoistiske verden og ud til landsbyerne. De vil det nære, det meningsfyldte. Det er ikke uden problemer, men de forsøger sig. Der er en sund græsrodsbevægelse i det danske folk. Den finder ikke vej til medierne. Den stille vækst har ikke pressens bevågenhed, og måske godt det samme. Der er mange ting at glæde sig over. Vi har større personlig frihed i dag end nogen sinde. Folk klær sig som de vil, og de foretager sig det, som de mener er nødvendigt og fornuftigt. Den kollektive levemåde er blandt vore muligheder, og den er vel at mærke accepteret i vide kredse. Der er lang vej endnu, men vi er godt på vej til bedre tider.

Skolens opgave

Hvad er så skolens opgave i de kommende år, i tiden frem til år 2000?

»Ikke for skolen, men for livet«, har vi sagt, og har desværre nok i vid udstrækning ment: »Ikke for skolen, men for erhvervslivet«.

Skolen har 2 klare opgaver. Den skal være et godt sted at være for børn og unge. Børn og unge er jo ikke små voksne, der bare skal skynde sig at blive store, rigtige voksne. Børn og unge er selvstændige væsener, der har krav på en meningsfyldt barndom og ungdom. År, hvor de kan bruge sig som de er, og bruge alt, hvad de kan. De har som alle mennesker krav på kærlighed og selvrespekt og andres respekt. De har krav på, at få lov til at afprøve alle sider af deres personlighed over

for regulære faglige opgaver både af teoretisk og praktisk art, og de har krav på at afprøve sig selv, at bruge sig selv i forhold til andre børn og unge og voksne.

Vi skal samarbejde med vore børn og unge om skolens dagligdag i stort og småt. Først og fremmest for at give dem selvspekt og selvtillid, og for at give dem meningsfulde barndoms- og ungdomsår. Det er mig vigtigt at få understreget, at skolelivet ikke blot er forberedelse til voksenlivet, men at skoleårene er år i et menneskes liv, der har værdi i sig selv. Skolens ene og efter min mening vigtigste opgave er at være et godt, altså trygt og spændende, værested, bygget på et respektfuldt samarbejde mellem børn, unge og voksne, hvor alle har lige værdi, deres forskelligheder i evner og alder til trods. Skolen er vores, lad os bruge den i fællesskab og i samarbejde.

Skolens 2. opgave er at forberede til voksenlivet, som det vil forme sig i familien, der er mange ting i dag, i samfundslivet, i fritidslivet og i arbejdslivet.

Ligeværdigt samarbejde

Skolen skal bygge på demokrati, ordet er lidt misbrugt, jeg foretrækker ordet: li-

geværdigt samarbejde, og dagene skal være præget af en vekselvirkning mellem teoretisk og praktisk arbejde med vægt på musikke, legende, skabende aktiviteter. Historie og litteratur skal ha' en fremtrædende placering. Målet er, at hver skoledag bliver en festdag.

Vi skal lægge sortsynet væk, smide mørkemændene på porten og se fremad i optimisme. Vi skal ikke lade os forlede til modløshed og pessimisme. Vi må erkende, at vi lever, at vi har det godt, og at vores land og vores unge har en god tid foran sig.

Vi står sikkert i et tidehverv, men det er godt for os mennesker at leve i en tid, hvor der sker forandringer, hvor vi er nødt til at ændre os, hvor vi er nødt til at lægge vægt på alle sider af den menneskelige tilværelse.

Det kan være svært, og det vil blive svært for os voksne, men vi skylder vore børn og unge, at vi sammen med dem tager fat i optimisme og fremtidsro på den opgave at gøre Danmark til et godt land at leve i, og det danske folk et godt folk at tilhøre – også for de kommende generationer.

Søren Henriksen

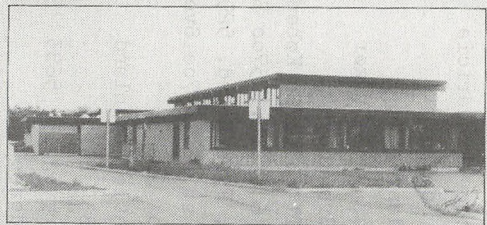
Finn Andersen Flemming Andersen Knud Andersen Peter Andreassen Susannet Andersen Stenning Andersen Lillian Beck Karsten Benntsen Ane Sofie Boasen Helle Carstensen Eve Christensen Morten Christensen Vibeke Dyrst Berit Frederiksen Feder Frederiksen Dorte Gensberg Panerag Geisler

Anette Hansen Dorte Hansen Jone-Merete Hansen Karin Hansen Morten Hansen Jeppe Helner Mary Jacobsen Ewald Jacobsen Soren Henriksen Ditte Henriksen N.J. Hauge Mortensen Erna Hauge Mortensen Lars Holm Lone Henriksen Kai Heilmann Hugo Heih Anette Jrring Johnni Jversen

Ralle Jversen Erik Jensen Kim Jensen Meta Kristensen Erling Kristensen

Glamsbjerg Fri-og Efterskole 1977-78.

Lis Kristiansen Arne Kristiansen Lars Jensen Leif Jensen Kent Johansen

Jacob Kjelst Jyan Knudsen David Kreutzmann Lena Kristensen Anne Lise Sille Lis Brandt

Viggo W. Jensen Eise Christoffersen Pia Kristensen Brian Larsen Britt Larsen Marianne Larsen

Sten Larsen Jette Lewandowski Bodil Lindell Gundhild Berg Olsen Lis Houge Nielsen Else Christensen June Larsen Jan Johnsen Povl Svendsen Jette Sivholm Eise Bøvid Petersen Hans Werge Eise Lange Jeany Beck Jytte Lyberth Tinka Lynge Berge Madsen

Michael Madsen Per Madsen Pia Madsen Tom Madsen Anne Mathiesen Ferdinand Møge Anneke Kongstad Bitten Hansen Marie Hansen Lis Madsen Alma Madsen Maada Andersen Jørg Andersen Birgitte Mortensen Niels Madsen Susanne Madsen Tommy Madsen Torben Madsen

Anders Nyman Nils Nyman Vars Oldager Jørgen Oldenburg Mølle Berg Olsen Monica Olsen Ulrik Olsen Pechen Pedersen Rene Petersen Zander Petersen Michael Petersen Christian Pochness Helen Præm Ulrich Preetzmann Jan Rasmussen Lone Rasmussen Per Sneli

Patricia Stjerne Kai Stenningssøn Anders Stenningssøn Lisbeth Stenningssøn Bie Stenningssøn Walther Stenningssøn Jørgen Stenningssøn Anette Uglebjerg Mads Quistgaard

Markerts Foto
Glamsbjerg

ELEVLISTER

EFTERSKOLEN 1977-78

Flemming Tønner Andersen, Ørbækvej 3, 5700 Svendborg
 Knud Nuka Andersen, Akinguitvej 10, 3953 Godhavn
 Susan Bech Andersen, Møllehaven 36, 6430 Nordborg
 Peter Christian Andreasen, Ledvænget 17, Skads, 6700 Esbjerg
 Svenning Andersson, Dianavænget 29, 5250 Fruens Bøge
 Karsten Bendtsen, Jyllandsgade 83, 7000 Fredericia
 Helle Carstensen, Snebærvej 4, 6430 Nordborg
 Eva Christensen, Elmedals Alle 26, Odense SV
 Berit Lütz Frederiksen, Agervænget 10, 2791 Dragør
 Peder Fredriksen, Priorvej 1, 5700 Svendborg
 Dorte Gensborg, Ny Carlsbergvej 14 III th., 1760 København V
 Annette Merry Hansen, Sanddalsparken 6 st.th., 5700 Svendborg
 Dorthe Lohmann Hansen, Jægerhotellet, Fyns Hoved, 5290 Marslev
 Inge-Merete Hansen, Sanddalsparken 9 st.th., 5700 Svendborg
 Morten Hansen, Kirke-Søbyvej 79, 5610 Assens
 Kaj Larsen Heilmann, Skolen, 3971 Thule, Grønland
 Hugo Piet Hein, Damsbo, Jordløse, 5683 Hårby
 Peter Jeppe Gøtze Helner, Herredsbjergvej 15, 5683 Hårby
 Lone Henriksen, Ternevej 80, 5000 Odense
 Lars Holm, Frydensbergvej 22, 5600 Fåborg
 Annette Irring, Frejasvej 10, 3400 Hillerød
 Johnnie Michael Iversen, Vilhelminevej 17, 5000 Odense
 Palle Gam Iversen, Dunbirkevej 38, 5681 Bellinge
 Erik Jensen, Roesskovvej 117, 5000 Odense
 Kim Bolander Jensen, Rødtjørnen 16, 2791 Dragør
 Lars Jensen, H. P. Priorsvej 9, 5500 Middelfart
 Leif Bjerre Jensen, Vesterågade 60, 5672 Broby
 Kent Johannesen, Magtenbøllevej 89, 5492 Vissenbjerg
 Ivan Knudsen, Højbjergvej 10, 5540 Ullerslev
 David Kreutzmann, Kangamiut, 3912 Sukkertoppen
 Lene Vagtholm Kristensen, Skalbbjergvej 3, 5492 Vissenbjerg

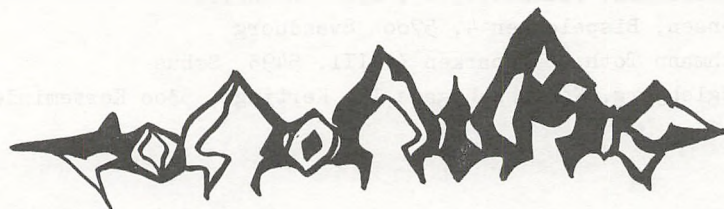
Brian Larsen, Åsumvej 362, 3.th., Vollsmose, 5240 Odense NØ
 Britt Staal Larsen, Søhusvej 66, 5270 Odense N
 Marianne Mosegård Larsen, Mosegård, Helnæs, 5621 Ebberup
 Sten Larsen, Assensvej 72, 5600 Fåborg
 Jette Lewandovski, Ejboparken 55 I tv., 4000 Roskilde
 Bodil Elise Lindell, Rosenhøj 49 III th., 2650 Hvidovre
 Jytte Marie Sara Lyberth, Heliportvej B 690, 3912 Sukkertoppen
 Tuka Berg Lyngø, Islandsdalen 1634, 3900 Godthåb
 Boje Demant Madsen, Åsumvej 126 II th., 5240 Odense
 Michael Madsen, Middelfartvej 187 st., 5200 Odense
 Per Hesseldahl Madsen, Stenbjergparken 10 b Itv. 6400 Sønderborg
 Pia Dørge Madsen, Kornvænget 12, 5471 Sønder sø
 Tom Dørge Madsen, Kornvænget 12, 5471 Sønder sø
 Ferdinand N. Maqe, Tiniteqilug, 3913 Angmagssalik
 Anne Mathiesen, Mosevang 64, 6430 Nordborg
 Birgit Mortensen, Brobyvej 18, 2740 Skovlunde
 Niels Hans Reimar Nielsen, Åhavevej 41, 8600 Silkeborg
 Susanne Heibøll Nielsen, Nyhøjen 323, 5330 Munkebo
 Tommy Rostgård Nielsen, Bøgevang, Brejning, 7080 Børkop
 Vera Ann Oldager, Nedergaden 10, Miang, 6400 Sønderborg
 Ulla Vibeke Dupont Olsen, Poppelalle 15, 4000 Roskilde
 Christine Marie Packness, Hattebæk Mølle, 5661 Jordløse
 Michael Kim Pedersen, Ekkodalen 6, 6000 Kolding
 Preben Kjeldahl Pedersen, Dyredvej 30, Radby, 5491 Blommenslyst
 Helen Praem, Harsdorffsvej 11/32, 1874 København V
 Ulrich Preetzmann, Møllevejen 65, 5960 Marstal
 Jan Rasmussen, Allestedvej 100, Fangel, 5260 Odense
 Per Normann Snell, Søbrovej 18, 5683 Hårby
 Patrizia Stjernø, Ndr. Frihavsgade 94 I, 2100 København Ø
 Per Dehlendorff Svenningsen, Ledvænget 11, Skads, 6700 Esbjerg
 Anette Lyholm Sørensen, Pr. Mariæ Alle 12, 5000 Odense C
 Lisbeth Sørensen, Bråskovvej 13, 8783 Hornsyld
 Pia Sørensen, Bispeløkken 4, 5700 Svendborg
 Tove Orthmann Toth, Æbleparken 34 III, 5493 Søhus
 Anette Uglebjerg, Kertingebygade 12, Kertinge, 5300 Kerteminde

10. KLASSE 1978

Paneraq Geisler, Avgup avquserna 1, 3911 Holsteinsborg
Anders Nymand, Søholm, Odensevej, 562o Glamsbjerg

REALISTER 1978

Lilian Krogh Bech, Oldgyde 13, 562o Glamsbjerg
Ane Sofie Boasen, Blok 1 nr. 2o6, 3911 Holsteinsborg
Morten Christensen, Syrenvej 2, 5683 Hårby
Vibeke Dyrst, Fuglekildevej 1o, Verninge, 569o Tommerup
Karin Hansen, Assensvej 6, 562o Glamsbjerg
Jacob Kleist, Mathiasensvej 42, 3911 Holsteinsborg
Pia Arvad Kristensen, Bregnemosevej 9, Langsted, 569o Tommerup
Niels Nymand, Søholm, Odensevej, 562o Glamsbjerg
Jens Torben Oldenburg, Holger Bisgårdsvej 4, 562o Glamsbjerg
Monica Olsen, Hovedgaden 33, Skuldelev, 4o5o Skibby
René Vestergaard Petersen, Rosenvænget 24, 562o Glamsbjerg
Zander Petersen, Annelisevænget 11, 527o Næsby
Lone Rasmussen, Byvejen 32, 562o Glamsbjerg
Jens Walther Lefevre Sørensen, Skovsbovej 35, 569o Tommerup

TALE VED EFTERSKOLENS AFSLUTNING

FREDAG DEN 16. JUNI 1978

Vi er nu nået frem til den sidste time af det sidste døgn for efterskoleåret 1977/78.

Vi er samledes her for at sige farvel til hinanden.

Et skoleår er forbi. Et arbejdsår er forbi. Og vi har haft et godt år med hinanden. I er ikke de samme unge mennesker i dag som for et år siden, da vi startede sammen. For en meget stor gruppe af jer gælder - ja, det gælder måske jer allesammen - at I er blevet friere, mere selvsikre og for øvrigt da også roligere. Noget af det skyldes selv sagt, at I alle er blevet det år ældre. Men sikkert også, at I har gået i en kammeratflok og blandt en flok voksne, hvor I har turdet være jer selv, har turdet stole på egne muligheder og egne kræfter.

Kostskolelivet er blevet levet intenst. I har løst mange opgaver i fællesskab, mest på husplan. Og de er blevet løst godt, synes jeg. Jeg vil også godt her sige tak for en stribe af gode revyer, hvor latteren har bølget under loftet i Pejsestuen. Der er mange sceniske talenter i blandt jer. Brug det også senere i jeres liv. Mange af jer har efterhånden et helt professionelt tilsnit. Og så er der blevet sunget meget. Danske sange, også fædrelandssange - af den slags, som ikke har været sunget meget i de senere år - har I taget op igen, og så alle nutidens og alle dem, I selv har fabrikeret i årets løb.

I forlader nu et intenst samvær og skal ud i nye sammenhænge. Faren ved et godt kostskoleår er selvfølgelig, at der hos mange af jer vil opstå en følelse af tomhed, når det for alvor går op for jer, at skoleåret er forbi. I skal passe på ikke at romanisere året, det vil være fristende og nemt, men ikke meget givende. Men tag med jer herfra, at det er muligt - også selv om man er

meget forskellige - at leve i et fællesskab, der giver den enkelte lov til at gro. Men I skal også vide, at I ikke ret mange steder vil have så gode betingelser som på en kostskole for at etablere samværet. Det vil kræve meget mere af jer selv næste gang. Men gør det. Brug jeres kræfter på at få de nye fællesskaber, I kommer ind i, til at fungere.

Skoleåret har også været præget at et godt arbejde med fagene, nok mest i timerne, men dem har vi jo også haft en del af. Mange af jer har opnået særdeles gode resultater, hvad også den stribe afgangsbeviser, jeg om lidt skal dele ud, vidner om.

Sidste år forsvandt begrebet TF - teknisk forberedelseksamen - ud af det danske skolesprog. Og i år er så sidste gang vi tilbyder UTF samt lo. klasseprøve og realeksamen. Fra skolens side skal vi ikke begræde den forenkling af prøverne ved afslutningen af skolegangen, som er en følge af den nye skolelov. For 2 år siden havde vi et prøvebatteri bestående af 6 forskellige prøver med en masse kombinationsmuligheder. Nu indskrænkes det til 2 klartdefinerede prøver, nemlig Folkeskolens Afgangsprøve og Folkeskolens Udvidede Afgangsprøve. En epoke i dansk skoleliv er overstået. Eksamener med dumpemuligheder afløses af prøver, hvor den enkelte elev frit kan vælge at gå op i de fag, hun og hendes forældre måtte ønske, og så tage den score, der måtte blive i hvert enkelt fag, uden at nogle skal regne gennemsnit ud og uden at afsige den hårde dom, du klarede det ikke, du stod ikke distancen, du dumpede.

På denne skole, som på mange andre skoler i dette land, glæder vi os til at børne- og ungdomsskolen bliver prøvefri. Det kan kun være et spørgsmål om en kort årrække. Vi må i den periode bestræbe os på, at få prøverne lagt så tæt op ad den daglige undervisningssituation som mulig.

Men denne aften siger vi altså farvel til elever, der forlader skolen med lo. klasseprøve, en del med UTF og enkelte med realeksamen, og så en stor gruppe med Folkeskolens Afgangsprøve.

I dette år har vi haft skolevejlederordning for første gang. Funktionen har været varetaget af Arne Kristiansen og Poul Svendsen, der begge hver for sig og i samarbejde har gjort et godt stykke arbejde. Alle elever, der forlader os, skulle være sikret beskæftigelse og uddannelse i det kommende år. Og det er meget

glædeligt. Også på den baggrund, men også i kraft af, at vi tror på jer, fordi vi ved, at I kan klare stillede opgaver, sender vi jer med fortrøstning ud i et ungdomsliv og i de forskellige uddannelsesforløb.

Pas godt på jer selv. Bevar jeres selvrespekt og gør hvad I kan for at få de nye fællesskaber I går ind i, til at fungere varmt og menneskeligt, der er stort behov for at vi alle - unge og voksne - gør hvad vi kan, så det danske samfund bliver eller forbliver et folkeligt fællesskab med plads til alle.

Tak for gaver.

Ha' det godt alle sammen og på gensyn ved elevmøder og når jeres vej ellers tilfældigt falder forbi.

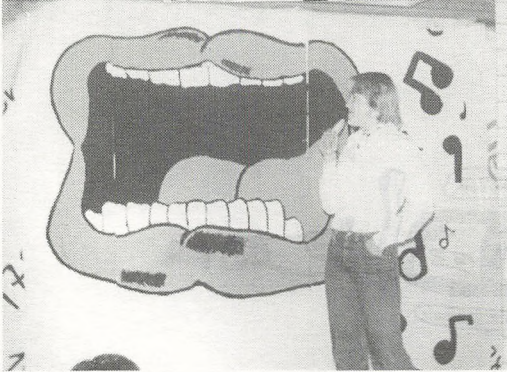
Og så til jer, der kommer igen efter sommereferien: God sommerferie og vel mødt igen søndag den 13. august.

Tak for et godt skoleår til jer alle.

Søren Henriksen

REVVY!

OBS!

ELEV MØDE og FEST for tidligere og nuværende elever
lørdag den 24. marts 1979 kl. 15 - 24.

Tilmelding til skolen senest fredag den 16. marts.

PROGRAM:

- Kl. 15: Kaffebord
ELEVFORENINGENS GENERALFORSAMLING
- kl. 16: Gymnastikopvisning
- kl. 18: Fællesspisning
- kl. 20: Revy ved elever og lærere
- kl. 21: Dans

Det forudsættes, at alle er på skolen fra ankomst til afrejse, så vi har hele eftermiddagen og aftenen i fællesskab.

Der vil ikke være overnatningsmuligheder på skolen.

Pris for deltagelse: 30 kr.

Vi håber, mange tidligere elever vil møde op, og at vi sammen må få en god dag ud af det.

Med de bedste hilsner fra os alle.

En julehilsen til gamle elever.

Vi sender jer hermed de bedste ønsker om en glædelig jul og et godt nytår.

Tak for breve og hilsner i årets løb.

Med håbet om, at vi vil se mange af jer til elevmødet i marts sender vi de bedste hilsner til jer alle.

Ditte og Søren

SKOLENS MEDARBEJDERE

Søren Henriksen, forstander	ansat 1975
Annlise Bille, børnehavepædagog	" 1962
Gunhild Berg Olsen, lærer	" 1962
Lis Brandt, lærer	" 1959
Else Frimodt Christensen, lærer	" 1972
Else Christoffersen, lærer	" 1964
Ditte Henriksen, lærer	" 1976
Mary & Evald Jacobsen, lærere	" 1957
Viggo Winther Jensen, lærer	" 1966
Morten Winther Johannsen	" 1978
Meta Kristensen, lærer	" 1958
Lis og Arne Kristiansen, lærere	" 1966
Else Lange, lærer	" 1972
Ture Larsen, lærer	" 1976
Erna & N. J. Hauge Mortensen, lærere	" 1961
Lise Hauge Nielsen, lærer	" 1976
Else Bøgild Pedersen, faglærer	" 1974
Jette Sivholm, lærer	" 1968
Poul Riis Svendsen, lærer	" 1973
Børge Søgaard, lærer	" 1978
Hans Werge, lærer	" 1975
Holger Brandt Wiuff, lærer	" 1978
Magda & John Andersen, pedelpar	" 1972
Jenny Bech, sekretær	" 1962
Anneke Kongstad, økonoma	" 1977
Marie Hansen, køkkenassistent	" 1966
Alma Madsen, køkkenassistent	" 1972
Lilly Hansen, rengøringsassistent	" 1973
Lis Madsen, køkkenassistent	" 1975

SKOLENS BESTYRELSE

Hans Juul Larsen	(formand)
Marie Dahlgaard	(næstformand)
Eric Hartvig Jørgensen	(sekretær)
Jørgen Stokbæk Hansen	
Verner Juhl	
Finn Schytz Juul	
Kirsten Jacobsen	

meddelelser

E
fra elevforeningen

BERETNING FOR ÅRET 1978.

GLAMSBJERG FRI- og EFTERSKOLE
ELEVFORENINGEN

Årsskriftet 1978.

Beretning over foreningens arbejde i 1978.

Efter afholdt bestyrelsesmøde den 4. marts, hvor der blev aftalt med skolen angående årsmødet, og hvor indbydelser og dagsorden blev planlagt, blev der afholdt årsmøde den 1. april.

Det var første gang i flere år, at årsmødet blev afholdt midt i skoleåret, hvor også skolens daglige elever var sammen med os. Såvel eftermiddagsmødet som aftenfesten forløb særdeles udmærket set fra foreningens side. Efter kaffen, herunder afholdelse af generalforsamling, var der lejlighed til at overvære en udmærket tilrettelagt gymnastikopvisning af efterskolens elever, der sammen med deres lærere, Else Bøgild og Ture Larsen, viste hvad de arbejdede med.

Derefter lejlighed til at se de nye afsnit af skolen, snakke med lærere og finde sammen med tidligere klassekammerater.

Efter middagen var der arrangeret en revy, der var samlet af de bedste numre fra vinterens underholdningsaftener. Aftenen sluttede med dans til Køng-spillemændene. Det var helt igennem et vellykket arrangement, og vi kan tilslutte os, at fremtidige elevmøder bliver lagt i tilsvarende rammer. Der var ca. et halvt hundrede tidligere elever med. I retning af hvad der plejer.

På bestyrelsesmødet den 19/8 blev det fra kassereren oplyst, at foreningen i øjeblikket har 182 betalende medlemmer.

Det blev også her vedtaget at hæve kontingentet til 20 kr. pr.år. Begrundelsen var, at prisen for tryk af årsskriftet er steget betydeligt de senere år.

Desuden blev det efter forhandling med skolen fastsat, at næste årsmøde skal afholdes lørdag den 24. marts 1979.

Nærmere program og dagsorden for generalforsamlingen vil blive udsendt senere.

Vi har i årets løb været med til at fejre skolens 80 års fødselsdag og overrakte i den anledning en lille hilsen fra foreningen. Den fortæller Mikael om andet steds.

Vibeke Kerff Nielsen, Vejen, har anmodet om at få lov til at udtræde af bestyrelsen på grund af afstand og manglende tid til at deltage i bestyrelsesmøderne.

Hun har bortset fra enkelte gange, hvor hun har været forhindret, vist interesse for skolen og foreningens arbejde. Vi beklager hendes afgang, men siger tak for godt samarbejde. Til næste bestyrelsemøde, der er fastsat til 20. januar 1979 bliver Vibekes suppleant indkaldt.

Arbejdet med årsskriftet er som sidste år fordelt mellem skolen og foreningen, der redigerer hver sin afdeling.

Til slut sendes en hilsen til foreningens medlemmer, til forældre og nuværende elever, til skolen og dens medarbejdere og til skolens bestyrelse med tak for samarbejdet i det forløbne år og med de bedste ønsker for det nye år.

H.C.Jensen

Formand for Elevforeningen.

HILSEN TIL SIDSTE ÅRGANG

Hermed lige et par ord om foreningen af gamle elever ved Glamsbjerg Fri- og Efterskole. Foreningen har til formål at vedligeholde forbindelsen mellem tidligere elever og skolen og mellem eleverne indbyrdes.

Dette formål søges opnået ved at foreningens medlemmer hvert år i samarbejde med skolen holder et årsmøde, hvor alle tidligere elever er velkomne, og ved udsendelse af dette årsskrift, der også udsendes i samarbejde med skolen, og som kun udsendes til de tidligere elever, der er medlemmer af foreningen.

Man bliver medlem ved at indbetale kontingentet på medfølgende girokort. Bliver der ikke betalt, får du ikke indbydelse eller årsskrift næste gang, men du kan selvfølgelig senere rekvirere ét og indmelde dig i foreningen.

H.C.

INDKALDELSE TIL ÅRSMØDE OG GENERALFORSAMLING

Der indkaldes hermed til årsmøde og generalforsamling lørdag den 24. marts 1979 kl. 15.00.

Dagsorden og nærmere program vil blive udsendt senere.

Bestyrelsen

BETALING

Som nævnt andet sted, er prisen for årsskriftet, og dermed kontingentet i år sat til kr. 20.00 som bedes indbetalt på medfølgende girokort inden 1. februar 1979.

BESTYRELSE

oktober 1978.

Vibeke Kerff Nielsen
Nørrevang
Skodborg
6600 Vejen (Udgår efter ønske fra 1/1 1979)

Gunhild Berg Olsen
Byvejen 72
5620 Glamsbjerg

Mikael Kristiansen
Skolevej 36A
5620 Glamsbjerg

Bodil Hansen
Ruglykkegård
Spanbro 11
6430 Nordborg

Lita Jølving
Langgade 44
Flemløse
5620 Glamsbjerg

Ulla Skytte (Sekretær)
Bøgevej 26
5620 Glamsbjerg

H.C. Jensen (Formand)
Hammersvej 13
Brændrupdam
6000 Kolding

FØDSELSDAGEN

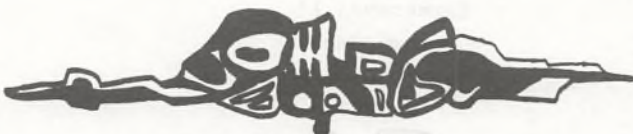
Den 1. maj 1978 fejrede Glamsbjerg Fri- og Efterskole sin 80-års fødselsdag. I elevforeningen blev vi enige om, at vi måtte give hende en fødselsdagsgave. Det er nu engang skik og brug ved den slags lejligheder, så et udvalg blev nedsat. Men hvad skulle vi dog give?

Når folk først kommer op i alderen, kan det være meget svært at finde på fødselsdagsgaver. De har jo alt! Selvfølgelig er der ting de kan bruge, men sådanne ting vil gerne komme op i et prislag, hvor almindelige mennesker ikke kan være med.

Glamsbjerg Fri- og Efterskole er så absolut ingen undtagelse. Vi kunne selvfølgelig altid give hende noget kunst. Blot har kunst ofte den skavank, at der er delte meninger om kvaliteten. Og det ville jo være synd at give hende noget, hun ikke ville bryde sig om. Vi blev med andre ord enige om, at det skulle være noget hun kunne bruge til noget. Det blev problemet naturligvis ikke mindre af, men vi blev dog enige om en ting, efter lang tids snakken frem og tilbage. Det viste sig imidlertid, at hun selv var ved at spare sammen til denne ting - bare i lidt større format.

Så - for at gøre en lang historie kort - fandt vi ud af at give hende et gavekort på 500 kr. for at hjælpe lidt på vej til denne ting. For ikke at blive misforstået, skrev vi på gavekortet at "pengene var tænkt anvendt til scenebelysning".

Mikael Kristiansen, årgang 1976.

ELEVHILSNER fra

10 ÅRS JUBILARER

EFTERSKOLEN

Kim Christensen: Efter mit ophold på Glamsbjerg rejste jeg tilbage til Vester Skerninge og tog 10. klasse. I efteråret 71 kom jeg til Sønderborg Idrætshøjskole på et 6 mdrs. ophold, derefter prøvede jeg 6 mdrs. gartnerarbejde i Odense. I efteråret 72 rejste jeg til Ikast (flyttede sammen med en pige jeg lærte at kende på skolen i Sønderborg) fik arbejde på en farverifabrik prøvede også dette i ca. 6 mdr. Så gik turen til Silkeborg, hvor vi begge fik arbejde som livreddere. September 1973 blev jeg ansat i Herning svømmehal som livredder/badeassistent og arbejder der stadig.

Jeg bor i et rækkehus i Hammerum, fik en søn april 77, blev gift (med hende fra Sønderborg) august 77. Dyrker gymnastik på Hammerum Herreds repræsentationshold, hvor jeg har deltaget på mange ture, bl.a. en 3 ugers tur til Japan i 1977.

Adr.: Ærøvej 1, Hammerum, 7400 Herning, tlf. 07 11 65 73.

Kommer I forbi en dag, kik ind, ring eller skriv.

Hans Henning Eriksen: Fra efterskolen fortsatte jeg skolegangen og sluttede med studentereksamen på Vestfyns Gymnasium - jeg er ellers beskæftiget ved landbruget - jeg synes, det er et fint erhverv; men fremtidsmulighederne for at blive selvstændig kunne godt være lidt bedre.

Jeg har også været ude og se mig lidt om; jeg var i Canada i 6 måneder med IAEA, hvor jeg arbejdede på en farm. Ellers er jeg stadig ugift og fri. Det er vist alt, hvad der er at fortælle, så hermed sender jeg de bedste hilsner.

Adr.: Kirkebakken 13, 5631 Ebberup.

Lone Lyneborg Poulsen (Jensen): Da jeg forlod efterskolen i 69, havde jeg fået plads i huset i Århus, men det var ikke noget for mig. Så jeg rejste til Fyn, hvor jeg kom i forretning i Odense, og var der til 73. I mellemtiden har jeg truffet min nuværende mand, som er revisor i Odense. Vi har købt os et hus i Allested, som vi deler med vores 2 dejlige børn en dreng på 5 år og en pige på $3\frac{1}{2}$ år. - En hilsen til lærere og gamle venner.

Adr.: Vejlegårdsvej 18, 5672 Broby.

Jette Hessel: Den 17.4.69 begyndte jeg i 8. klasse på kommuneskole - den samme som jeg gik på før jeg kom på efterskole - og der var jeg til juni 1971, hvor jeg afsluttede med 10-klasse statskontrolleret. Fra juni 71 til juni 72 var jeg i huset. Derefter arbejdede jeg som telefonvagt på et taxakontor frem til august 76, og senere som ferieafløser.

De sidste 2 år - altså fra august 1974 til juni 76 - gik jeg samtidig på realkursus. Efter endt realeksamen begyndte jeg på HF, denne eksamen afsluttede jeg her i juni 78. Jeg er nu begyndt på Holte Børnehaveseminarium og forventer at blive færdiguddannet i juni 1981.

Med hensyn til mine familiemæssige forhold, så er jeg ugift, men har levet i papirløst forhold de sidste 5 år med en mand, der er 1 år ældre end jeg selv - altså 25 år - jeg har ingen børn og ønsker heller ikke at "anskaffe" mig nogen de første 6 år, ligesom vi heller ikke forventer at gifte os foreløbig.

Dette er stort set alt hvad jeg umiddelbart kan komme på.

adr.: Højbovej 7, 3460 Birkerød.

Inger Isaksen (Jessen): 10 år er lang tid, og normalt går man jo ikke og tænker tilbage på, hvad der er hændt, så jeg syntes, at det er lidt af en opgave, du har sat os på, men jeg skal forsøge at beskrive de forgangne år så godt som muligt.

Da jeg kom hjem fra skole, kom jeg i lære i Magasin du Nord i København og var her i 3 læreår + 1½ år ekstra, herfra var jeg i nogle forskellige butikker, for at prøve noget andet, men efter en kort arbejdsløshed blev jeg omskølet til kontor, hvor jeg har været siden.

Nu er jeg desværre pr. 1. nov.78 blevet puttet i "Sparebøssen" og er arbejdsløs, så nu skal jeg til at søge andet job, hvilket ikke er særligt sjovt.

Det var lidt om, hvad jeg arbejder med, og herefter lidt om, hvordan det ellers er gået mig.

Jeg er ugift, men har været forlovet i 8 år, dette gik ikke, og for 1½ år siden igen forlovet med en sømand, han er maskinchef og sejler på langfart, så det er begrænset, hvor meget vi ser til hinanden, da han normalt kun er hjemme 4-5 mdr. om året, men jeg har dog mulighed for at sejle med, hvis jeg vil. Han har 3

dejlige børn, som jeg er reservemor for, når vi har dem, og det har vi meget ofte. Ellers er der såmænd ikke hændt noget særligt; jeg kommer stadig sammen med nogle af dem fra skolen, og hver gang kommer vi til at tale om, hvor morsomt vi havde det, sidst vi mødtes var for ca. 2 mdr. siden og her var vi nede at se skolen.

For ca. 3 uger siden kom jeg hjem fra ferie, vi havde været en tur på Færøerne, min forlovede er færing, og det var virkelig en oplevelse at være deroppe, både natur og deres levemåde er så forskellig fra, hvad vi kender herhjemme fra.

Det ville glæde mig, om der i anledning af lo års dagen blev lavet en elevfest på skolen, og at man her kunne møde nogle af de andre, som man ingen kontakt har med.

adr.: Gl. Strandvej 152, Sletten, 3050 Humlebæk.

Søren Bro Pedersen: En lille hilsen fra én, som vistnok dengang for ca. 10 år siden, var en værre rod.

Som jeg nu sidder her og forsøger på at hoppe ud af mig selv, og betragte min person, synes jeg, at den har forbedret sig en hel del.

I dag er jeg en veletableret blikkenslager og VVS-montør i Vejle, som har en sød veninde, en lille cocker spaniel, flot lejlighed, bil, cykel osv.

Tiden efter min skolegang var nok en smule forvirret, måske endog meget forvirret. Jeg startede med at være mekanikerlærling i 1½ år. Så havde jeg ikke lyst til det længere, og var på det tidspunkt meget nedtrykt i nogle måneder, hvor jeg ikke orkede at lave noget. Siden har jeg været børnehavemedhjælper, været på højskole, aftjent min værnepligt og endelig været i lære som blikkenslager og VVS-montør i 4 år, hvorefter jeg iøvrigt sluttede min læretid med et udmærket svendestykke. I kraft af den udmærkelse fik jeg bl.a. foræret en studietur til det halve af Europa, og er forøvrigt lige vendt hjem derfra.

Når jeg sommetider tænker tilbage på min skole, bliver jeg meget nedtrykt; jeg ved, at jeg dengang godt kunne have fået noget mere ud af opholdet. Men der var tusind andre ting, der skulle prøves, og som på ingen måde havde noget med regning, engelsk osv. at gøre. Når jeg sidder her og skriver dette, ved jeg også, at der blev gjort alt for mig dengang, men min vilje var desværre nega-

tiv overfor det alt sammen. Jeg har tit lyst til at gøre det om igen, og vise at det bare var nogle mærkelige år, som jeg ikke selv helt var herre over.

Med disse linier, på opfordring, ønsker jeg min gamle skole alt mulig lykke nu og i fremtiden. Med kærlig hilsen "en ung bliktud"
adr.: Finlandsvej 68 I th., 7100 Vejle.

Allan Corfixen: Ja, så er der gået lo år siden man rejste fra Glamsbjerg, og så er det, jeg skal fortælle, hvad jeg har foretaget mig i de forløbne år. Det kunne blive til en hel bog: Så mon ikke jeg skal nøjes med et par få gloser her.

Efter jeg forlod skolen, tog jeg på handelsskole og kom i lære i en skotøjsforretning. Det varede kun $\frac{1}{2}$ år, så blev skoene sat for døren, eller hvad det nu hedder. Men i hvertfald så blev forretningen lukket. (Det var nu ikke min skyld)! Da det ikke var sko mere, så måtte det blive tøj, og så blev min læretid altså afsluttet i en tøjbutik. Senere blev jeg dekoratør. Det er så en hel anden historie, som jeg vil springe over her.

I den senre tid har det været musik, som jeg har gjort det i på forskellige måder, som nok også vil være lidt for omfattende at komme ind på her, så frem til det jeg laver i dag:

Jeg spiller med i et orkester, som hedder "Fynsk Harmoniforvirring", som nogen af jer måske har hørt om, og der er gang i den, udover jeg spiller, skaffer jeg jobs, fordeler 5-ørerne o.l. Det er faktisk et 24 timers job. I øjeblikket rejser vi over hele landet og laver gøgl og musik. Vi har lige udsendt en ny LP, der hedder "Op i høet". Det er med tungen ud af halsen, jeg skriver denne hilsen, men jeg håber, I får lidt ud af den.

Om jeg er gift? næ, det er jeg ikke, men jeg bor sammen med en pige, og vi har en datter på $2\frac{1}{2}$ år, der hedder Line. Vi bor i Odense, og det vil være helt fint, hvis nogen af jer har lyst til at ringe, skrive eller komme på besøg (men I skal nok ringe først).

adr.: Drewsensvej 6, 5000 Odense C - tlf. 09-14 69 33.

Birgit Christiansen og Lone Hermansen gift Frederiksen har sendt os et brev i fællesskab, hvori de fortæller:

"Da Lone og jeg har holdt forbindelsen vedlige siden vi forlod Glamsbjerg, syntes vi, at det kunne være sjovt at skrive et fælles brev til jer. Vi håber, I kan bruge dette, og vi kunne også

tænke os, at I holdt en fest, hvor vi kunne mødes med andre fra vores årgang."

Lone Frederiksen: Efter lo. teknisk forberedelseseksamen, vendte jeg tilbage til Holbæk. Her kom jeg på et plejehjem, hvor jeg var medhjælper indtil november 1970. Derefter begyndte jeg på plejeruddannelsen på Sct. Hans hospital i Roskilde. Efter to år i Roskilde fik jeg lyst til at se noget andet og rejste til Århus på Psykiatrisk Hospital, Risskov. Her mødte jeg Jan, som jeg blev gift med. Siden har vi fået en dreng, som er tre et halvt år nu. Vi har købt hus i Mørke, som ligger lidt nord for Århus. Da jeg længe har haft ønske om at have med børn at gøre, sluttede jeg i sommer på hospitalet og begyndte på Socialpædagogisk børnehaveseminarium, hvilket jeg er meget glad for.

Adr.: Engdraget 7, 8544 Mørke.

Birgit Christiansen: Efter jeg sluttede på Glamsbjerg Efterskole, kom jeg et år i huset i Odense. Var i en børnehave som medhjælper i fire måneder. Herfra søgte jeg til Norge på astmasanatoriet i Kongsberg, hvor jeg var et år. Kom ind på Omsorgsseminariet i Odense og læste et år, men fortrød og anmodede om overflytning til Socialpædagogiskseminarium, hvilket blev bevilget. Herfra blev jeg færdig som pædagog i 1973.

Da Lone absolut ville have, jeg skulle flytte til Århus, søgte jeg job på Børnepsykiatrisk afdeling i Risskov, og fik det. Efter at have arbejdet der i næsten to år havde jeg lyst til at prøve noget nyt. Rejste til Tvind på højskole og turen gik til U.S.A.-Mexico - Cuba. Det lykkedes os ikke at komme til Cuba mere end en dag, så rejsen sluttede med ca. en måned i Portugal, det var alletiders oplevelse. Da højskole-opholdet var slut, flyttede jeg sammen med to andre piger tilbage til Århus. Jeg begyndte igen at arbejde på Børnepsykiatrisk afdeling. Vi boede sammen i ca. 9 måneder, hvorefter jeg flyttede sammen med min ven Niels Jørn, som jeg havde kendt i et par år. Vi bor nu i en to-værelses lejlighed i Risskov.

Adr.: Vejlbyvænge 145, 8240 Risskov.

Anders B. Thøgersen: Ude godt, hjemme bedst. - Efter et år i landflygtighed (Glamsbjerg) vendte jeg hjem til min fødeø Fanø. Forinden havde jeg dog fået lidt jord under neglene, idet jeg havde fået job som arbejdsdreng på et af Fyns utallige gartnerier.

På Fanø tilbragte jeg 3 år på skolebænken, og det lykkedes da også at få udleveret et stykke papir, hvorpå der stod "eksamensbevis".

Nu trængte jeg til at komme ud og opleve lidt og fik hyre på et skib. Det var langfart, altså ikke med DSB mellem Nyborg og Korsør. Min karriere inden for den danske handelsflåde blev kort. Efter et år var jeg endnu ikke blevet hverken kaptajn eller trussereder, og da fremtiden til søs viste sig at være ret gyngende, gik jeg i land og begyndte sommeren 73 på HF i Esbjerg. Her er jeg blevet hængende, ikke på HF, men i Esbjerg, hvor jeg nu går på seminariet. Og hvis mit sædvanlige held ikke svigter, er jeg færdig som lærer til sommer.

Millionær med villa, Volvo og vovhund er man jo ikke blevet, men et sted at bo er det lykkedes at finde, så hvis en eller anden skulle komme forbi Baldursgade 32 i Esbjerg, så kik inden for, thi her bor jeg eller rettere vi. I sommer opgav jeg nemlig min ungarletilværelse til fordel for Anette, og det er faktisk ikke det dumme jeg har gjort.

Håber at se jer til næste elevmøde.

Adr.: Baldursgade 32, 6700 Esbjerg

2-årigt realkursus

Susanne Hausner (Hansen): Jeg er børnehavepædagog og blev færdig i 77 på Åbenrå børnehaveseminarium. Jeg arbejder i en børnehave i Rødekro, der ligger tæt ved Åbenrå.

Jeg er alene med 2 børn, Stine 5 år og Sarah 2½ år, vi bor Løkkegårdsvej 42, 6230 Rødekro.

Bjarne Andersen: Efter at have forladt skolen i sommeren 1969, blev jeg indkaldt som soldat samme sommer 1. august 1969 til Fynske Livregiment i Odense, og boede sammen med min kone Anne Margrethe i Kerteminde. På det tidspunkt havde vi vores datter Janne, som blev født, mens jeg gik i l.a., Glamsbjerg Fri- og Efterskole. Efteråret 69 kom jeg på sergentskole i Sønderborg, hvor jeg gik i 6 mdr., hvorefter jeg vendte tilbage til Odense, hvor jeg fungerede som sergent og havde flere rekrutter fra Glamsbjerg. I maj måned 71 rejste jeg til Cypern og gjorde tjeneste i 6 mdr.

I august 1971 fik vi en søn, som vi kaldte Jesper. I august 72 fik jeg ansættelse i Politiet, og blev ansat på Frederiksberg. Vi flyttede nu teltpælene til Brøndby Strand, hvor vi boede i 9 mdr., hvorefter vi flyttede til Frederiksberg på Gl. Kongevej. I 1976 blev jeg tjenestehundefører på Frederiksberg og i 1977 i juni søgte jeg til Hillerød, hvor jeg nu forretter tjeneste som tjenestehundefører. Fra 1974 til 1976 boede vi i Gl. Ølstykke, i 1976 flyttede vi til Ålsgårde i Nordsjælland nord for Helsingør, hvor vi bor nu.

Desværre har jeg ikke mere forbindelse med nogen fra klassen, dog så jeg Palle et par gange efter.

Jeg har stadig kontakt med min gamle tysklærer Kongstad, som vi besøger mindst 1 gang om året, og på den måde kan jeg stadig følge med i, hvad der sker.

Jeg sender mine bedste hilsner til mine gamle klassekammerater og ikke mindst til de lærere, som jeg kender.

Hvis nogen kommer på de kanter, er de velkommen i Vingen 47, 3140 Ålsgårde, vi bor i en ny udgave af de gamle fiskerhuse, i en idyllisk frugtplantage.

Ivar Nielsen: Da der næsten er gået lo begivenhedsrige år siden, vi forlod Glamsbjerg hin sommer, hvilket brevet fra elevforeningen nu minder om, så skriver jeg også her mit bidrag til fælles bedste.

I sommeren 69 var jeg på et 3 ugers feriekursus i Edingborough, hvor jeg lærte at tale engelsk i den skotske hovedstad. Om efteråret var jeg på et 12 ugers intensiv sprogkursus i Torquay i SV-England, hvor palmerne gror, er der sjældent frostvejr ... I foråret 70 var jeg på 2 årsholdet på Den udvidede Højskole i Haslev.

1970-71 var jeg på Høng Studenterkursus; men dengang var jeg ikke fræk nok til at trives (modsatningen til Friskolen). Vinteren 72 deltog jeg i et 12 ugers intensiv tysk sprogkursus i Köln, nabo-byen til Bonn ved Rhinen med kulturminde tilbage til Romertiden. Foråret 72 var jeg på et 12 ugers intensiv fransk sprogkursus i Neuchâtel i Schweiz, eller på fransk la Suisse. I Schweiz fik kvinderne stemmeret til forbundsvalgene i februar 1971; selv om kvinderne havde valget i de fremskridtsvenlige kantonner forinden til bl.a. skole- og socialspørgsmål. Fra september 1972 til maj 1973 deltog jeg i et 34 ugers journalistkursus på Den Nordiske Folkhøgskolan i Kungälv ved Göteborg i Sverige. I begyndelsen var der studiekredse angående EF om eftermiddagen indtil den norske folkeafstemning, som vi overværede i Oslo. Begejstringen for nej-flertallet grænsede til det hysteriske ... I september 73 blev jeg højskolelærer ved Lollands Højskole, hvor jeg underviste i fagene: dansk, engelsk, tysk, samfundslære og historie i 2 år. (Det eneste sted jeg har været lige så længe som i Glamsbjerg). I det urolige efterår 75 begyndte jeg at diskutere samfundsfag ved Roskilde universitetscenter, mens loven om R.U.C. blev vedtaget i Folketinget med efterfølgende etablering af det eksterne rektorat, jf. presseomtalen. - Med begyndelsen af det akademiske år i januar 1976 læste jeg statskundskab ved Göteborg Universitet, indtil kræfterne slap op efter mange års sukkersyge i februar 77, så nu "nyder" jeg mit alt for tidlige otium.

I mellemtiden har jeg både været gift og er blevet skilt. Forhåbentlig mødes vi ved næste elevmøde. Mange venlige hilsner særlig til de kendte ved Friskolen og 2 A "model" 69.

Adr.: "Langager", 6683 Føvling.

Thomas Oksen: Det var lige før, jeg fik et chok, da jeg fandt ud af, at det allerede er 10 år siden, jeg forlod Glamsbjerg. Når jeg ser tilbage på tiden, der er gået, er det forbavsende meget, der er nået siden da.

14 dage efter min eksamen blev jeg indkaldt til militæret, Gardesregimentet i Næstved, hvor jeg blev sergent og senere oversergent. Efter 4 år i Næstved tog jeg 2 år til Cypern som FN-soldat. August 1975 startede jeg på Hærens Officersskole på Frederiksberg slot, hvor jeg 2 år senere fik min eksamen, og nu er fast stationeret ved nærluftforsvaret på flyvestation Skrydstrup.

Den 5. august 1978 blev jeg gift med Anne Marie, som er fra Trans. Vi er flyttet i hus i Rødekro, men pr. 1. januar flytter vi til Åbenrå, hvor vi har købt hus. Adr. er: Høgelsbjerg 120, Åbenrå. Hvis nogen skulle komme forbi, er I hjertelig velkommen.

Jeg vil meget kraftig opfordre alle fra mit hold til at møde op til næste elevmøde. Jeg kontakter Poul Kirkegård, som bor i Odense, og tager ham med.-

Adr.: Nørrevang 44, 6230 Rødekro - tlf. 04 - 66 12 17

Palle Poulsen: Efter at jeg var færdig med realeksamen, fik jeg arbejde på et fritidshjem i Odense. Her stiftede jeg første gang bekendtskab med mindre børn og de problemer, der er med pasningen af disse. Dette afskrækkede mig dog ikke. Jeg søgte arbejde på et skolehjem for svagt begavede drenge ved Ulfborg og blev ansat der som forpraktikant $\frac{1}{2}$ år. Dette var et meget spændende arbejde, bo sammen med eleverne døgnet rundt, kende alle deres problemer. Der var også mange triste sider, når eleverne havde begået hærværk eller indbrud, og man skulle ud og tale med ejerne, når eleverne blev voldsomme. Der var både gode og dårlige stunder, men det afskrækkede mig dog ikke. Jeg havde nu været på skolehjemmet i 5 år uden at kunne blive optaget på Børneforsorgsseminariet, men nu lykkedes det. Jeg blev i september 73 optaget i Ålborg på den lo-måneders udannelse med fuld løn, (det var dejligt). Jeg havde i mellemtiden truffet min kone Lena, så vi flyttede sammen til Ålborg. Det blev lo meget spændende måneder, jeg gik i gang med. Vi skulle have en masse teoretisk viden krydret med besøg på diverse institutioner.

Efter at jeg var blevet uddannet børneforsorgspædagog, blev jeg ansat ved Skolehjemmet Strandgården ved Åbenrå, som l. assistent, og her er jeg endnu.

Jeg startede med at arbejde med børn og er blevet hængende, men det er jeg nu heller ikke ked af. Det er et meget interessant arbejde. Jeg har i dag 2 drenge, Jesper $4\frac{1}{2}$ år og Kasper på 17 mdr., så jeg er godt tilfreds med tilværelsen, men det hænder tit, at jeg kommer til at tænke på de 2 år i Glamsbjerg, som forandrede meget af min tilværelse. Jeg vidste ikke, hvad jeg ville dengang, men efter de 2 år havde jeg et mål med min tilværelse og var godt rustet og klar til at tage fat, (jeg var jo 23 år).

Kammerater og lærere er velkomne på Nørreskovvej 4, Genner, 6200 Åbenrå - tlf. 04 - 69 87 47.

Anette Pedersen: Ja, det er utroligt når man tænker tilbage på det, at der er gået 10 år siden, man gik ud af skolen, og når man spørger sig selv, hvad man har nået på 10 år, bliver man endnu mere chokeret, at tiden virkelig er gået så hurtigt, men hvad, noget har man vel nået. Jeg tog handelsskoleeksamen fra Tietgen-skolen i Odense året efter, jeg forlod Glamsbjerg, og kom derefter i lære hos Samson Transport Co. i Odense, hvor jeg var i 4 år. Jeg arbejder stadig i Odense og har en stilling som bogholderske i dag. Vi bor ude på Rugårdsvej 907, Skovsgårde, 5475 Gamby. Vi har ingen børn, men en hund og i min fritid går jeg til sang og keramik. Vi har et sangkor i Veflinge, som jeg deltager i, og hvor vi er ude at synge.

Nu slut for denne gang med hilsner til alle gamle elever med en opfordring til at møde op til elevmødet.

Henriette Rosenberg Larsen (Svensson): Min læretid på kontor startede straks efter sommerferien 69, og foregik i et en gros firma, der handlede med reservedele til biler, men der var temmelig trist, så da jeg var udlært, søgte jeg til Frederiksborg Avis, hvor der unægtelig var mere liv. Der arbejdede jeg om dagen, og da natten jo var min egen, brugte jeg den til at rende en nattevægter træt (de skal normalt kunne løbe stærkt). Vi blev enige om at dele avis, for den fik jeg jo gratis. Vi levede i synd med det resultat, at vores datter Anne-Marie, som nu er 4 år, blev "født for tidligt" - dog kun 3 mdr. Jeg holdt i den forbindelse en pause fra det pulveriserende liv og blev hjemmegående, men det blev jeg dog hurtig træt af, så derfor kontaktede jeg avisen og fik naturligvis mit gamle job tilbage, men dog som halvdags.

Hvis nogen af jer skulle komme i nærheden af Hillerød, er I velkomne til at kikke ind og få en lille én, jeg bor på Hillerød-holmsalle 65 st.tv., 3400 Hillerød, og der står Rosenberg Larsen på døren. (Tlf. 03 - 25 27 80).

Bjarne Sørensen (Hårby): Det er svært at forstå, at det snart er 10 år siden, vi forlod Glamsbjerg Fri- og Efterskole. Ved at skrive dette dukker mange dejlige minder op fra de år, jeg gik der; først efterskolen og så det 2-årige realkursus. Det er desværre ikke meget, jeg har set til klassekammeraterne eller lærer-

ne fra dengang i de forløbne år, men det er jo svært at holde kontakt, når man bliver spredt for alle vinde.

Efter den 2-årige realeksamen tog jeg handelseksamen på Tietgenskolen i Odense og fortsatte derefter to år i handelsgymnasiet. I 1972 påbegyndte jeg den Almene Erhvervsøkonomiske Eksamen ved Odense Universitet. I 1975 afsluttede jeg denne eksamen, og efter et studieophold i Schweiz fortsatte jeg mine økonomiske studier ved Århus Universitet, hvor jeg i januar 1978 blev færdig som cand. oecon.

De sidste 9 måneder har jeg været soldat og er nu blevet ansat som adjunktvikar på Erhvervsøkonomisk Institut, Odense Universitet, hvor jeg underviser i finansieringsteori.

Jeg bor på en dejlig gammel gård i Søndersø sammen med Birthe, der er sygeplejeelev. Jeg håber at møde nogen af jer en dag; det kunne være hyggeligt at opfriske gamle minder. Mange hilsener til klassekammerater og lærere.

Adr.: Langebyende 24, 5471 Søndersø.

Hanne Sørensen: Tak for brevet, som jeg modtog via min mor.

Jeg må ærlig talt indrømme, at jeg blev ikke så lidt overrasket over brevet. Tænk er det virkeligt ti år siden, vi sluttede.

Men jeg antager, at jeg ikke var den eneste, som havde den reaktion. Lad mig begynde min historie.

Godt og vel en måned efter skoleafslutningen sommeren 69 pakkede jeg min store kuffert for at rejse til England, hvor jeg havde fået et plads som au-pair i Midlands-Sheffield. Det var forinden lykkedes mig at få fat i en rejsekammerat fra Sjælland, som også skulle til England. Det blev et herligt år. For det første meget afslappende efter skolen og for det andet meget lærerigt. Men som alt godt sluttede også det. Vores opholdstilladelse var kun på et år. Mens jeg var i England, havde jeg sendt ansøgning til Odense Amts og Bys Sygehus om optagelse på elevskolen for sygeplejersker. Heldet fulgte mig, svaret var positivt, men jeg kunne dog først begynde foråret 71.

Fra somren 70 til december samme år arbejdede jeg på ostefabrikken i Glamsbjerg. Januar 71 og til marts arbejdede jeg på en konfektionsfabrik i Haderslev. Endelig den 15. marts 71 kunne jeg påbegynde min uddannelse til sygeplejerske. Elev-tiden var streng. Men det var også en dejlig tid ikke at forglemme. Man er stadig-

væk hele tiden tvungen til at holde sig a jour, for det er en utrolig udvikling som sker indenfor hospital og sundhedsvæsenet. Anstrengelserne gav resultat og i september 74 modtog jeg mit diplom som autoriseret sygeplejerske. Det følgende år arbejdede jeg stadigvæk på Odense Sygehus på den intensive og opvågningsafdelingen. Oktober 75 pakkede jeg atter min store kuffert og drog til Stockholm. Her fik jeg arbejde på et meget stort og nyt sygehus. På det sted blev jeg 1½ år.

Jeg ønskede pludselig at arbejde på et mindre sygehus, hvor man skulle have mere tid til patienterne. Det lykkedes mig også at få plads på Uttrans lille langtids-medicinske sygehus ca. 30 km fra Stockholm. Efter 6 mdr. der flyttede vi til Ljungby i Småland, hvor vi stadigvæk bor.

Hvad mit privatliv angår, er jeg sammenboende med en svensker. Vi har en søn på næsten 3 år og venter ankomsten af vort andet barn i begyndelsen af 79. Siden vi flyttede til Ljungby, har jeg været hjemmegående. Man får jo aldrig tiden tilbage, hvor ens børn er små, så jeg går daglig og glæder mig over at se vort barns udvikling. Vi skaffer os ikke børn for at andre skal tage sig af dem og give dem en opdragelse.

Men nogen år frem i tiden, vil jeg gerne arbejde igen indenfor mit erhverv. - Hilsen til lærerne på skolen.

Adr.: Donationsgatan 45, 34100 Ljungby, Sverrig.

3-årig realskole.

Marianne Fich: Efter realeksamen startede jeg på gymnasiet, og blev i 1972 sproglig student. Herefter holdt jeg et år fri fra læseriet, og jeg tog først i kibbutz og siden til København, hvor jeg arbejdede på et hotel. I 1973 startede jeg på at læse til korrespondent, men da jeg i sommeren 75 stod som engelsk/tysk korrespondent havde jeg i mellemtiden fundet ud af, at det ikke rigtigt var noget for mig, men at jeg hellere ville læse medicin. Desværre havde jeg en forkert studentereksamen, så jeg måtte først gå et år på "De Gymnasiale Suppleringskurser", hvor jeg læste kemi, matematik og fysik. Så kunne jeg endelig starte på universitetet. Her har jeg gået siden og er vældig glad for det. Hvornår jeg bliver færdig ved jeg ikke endnu, men de næste 5 år skal jeg nok læse.

Adr.: Kochsgade 55¹⁰ 5000 Odense C

Peter Lind: Efter realen tog jeg 1-årig handelseksamen, for derefter at komme i lære i skattevæsenet på Glamsbjerg Rådhus. Her blev jeg udlært i august 1972, og har så været her siden kun afbrudt af militærtjeneste på Dragør-fortet ved marinen. Jeg flyttede i 1974 i lejlighed i Søndergade, Glamsbjerg, hvor jeg boede indtil jeg i 1976 (sammen med Elsemarie Rønn) købte hus på Næsbyvej 92, 5270 Odense N. Vi har 2 børn.

Jørgen Erik Svendsen: På en måde synes lo år ikke at være så lang en tid, men det er dog så langt, at man har svært ved at huske alle de kammerater, man havde der. Spredt for vide vinde. I starten havde man lidt korrespondance med nogle, men også det er ebbet ud. Tiden siden da, har formet sig på en noget anden vis. I sommeren 69 fik jeg et kortvarig job som arbejdsmand på Gentofte Vandværk, men der gik ikke lang tid før et tip som u-faglært sygehjælper på Vangede Børnehospital fik mig til at skifte. Her var jeg i ca. 15 mdr. Min interesse lå i at blive mandlig sygeplejerske. Jeg søgte forskellige sygeplejerskoler rundt om i landet, hvor jeg vidste, de optog mandlige elever, for det var ikke så mange som i dag. Ventetiden var som sagt forskellig, og man vil jo helst bo så tæt ved egen bolig som mulig. Det lykkedes mig at blive optaget på Bispebjerg Sygeplejerskole, København. Dog måtte jeg til at gå på et specielt tilrettelagt forkursus tre aftener om ugen i dansk, regning, fysik og kemi, da karaktererne ikke var de bedste fra Glamsbjerg. Da venteiden for at komme ind var ca. 2 år, fik jeg gennem en bekendt, der var socialrådgiver ansættelse som kontorassistentaspirant i socialdirektoratet i København. Her blev jeg efter at have gået på handelsskole og fagskole færdig i 1972, arbejdede i et halvt år efter uddannelsen. Den sociale uddannelse har da hjulpet mig siden. I 1973 blev jeg sygeplejeelev hovedsagelig ved Bispebjerg Hospital, men en del af praktikken er lagt ud til de andre hospitaler i Københavnsområdet. Efter at være blevet sygeplejerske i 1976, fik jeg ansættelse på medicinsk modtagelse med tilhørende forgiftningsafsnit. Herefter på lungekirurgisk og lungemedicinsk. I september 78 er jeg kommet ud i De Gamles By i København som afdelingssygeplejerske, hvor jeg er endnu og indtil juni 1979, hvor jeg vil prøve noget andet. Det skulle være et job uden vagter og week-end fri.

Jeg bor i et dejligt kvarter ved Grundtvigskirken i København,

i en lille to-værelsens lejlighed, men den er hyggelig og rar. Fritiden bruger jeg til fodbold både som spiller og som dommer. Ser gerne alle de kampe jeg kan.

Til slut vil jeg sende en hilsen til mine gamle klassekammerater, samt de der boede på kostskolen, til lærerne og familien Berg i Gummerup, hvor jeg selv boede det sidste år.

Adr.: Vilhelm Birkedalsvej 6, st.th., 2400 København NV

Det hænder af og til, at vi på skolen får at vide, at tidligere elever er afgang ved døden. Af denne årgangs 10-års jubilarer må vi savne to, begge fra 2-årigt kursus.

Poul Johansen, Tåggerup, Sommersted døde i maj 1974. Niels Andersen, Langebæk, døde den 3. december 1975 efter en trafikulykke.

GBO

===== O =====

Kære 10-års jubilarer.

Som én der gennem adskillige år har modtaget hilsner fra 10-års jubilarer og læst på eller mellem linierne ønske om at møde tidligere kammerater, vil jeg give et råd:

Sæt jer i forbindelse med dem og aftal at mødes på skolen til elevmødet. Skulle I savne adresser og lignende, vil vi gerne hjælpe jer, men det er nødvendigt med personlig kontakt mellem jer. Det er jo ikke ret mange, der får årsskriftet, kun de der har skrevet heri.

Venlig hilsen

Gunhild B.O.

===== O =====

ELEVHILSENER

Hej allesammen.

Jeg håber, I har det godt, for det har jeg. Jeg vil bare skrive en lille hilsen til jer allesammen. Jeg arbejder nu i vuggestuen som ferieafløser indtil sidste september, og jeg ved ikke, hvad jeg skal lave til vinter; men jeg har prøvet at søge på højskole indtil jeg skal på den socialpædagogiske skole i Godthåb. Men det får jeg først at vide på mandag.

Jeg har også været i Godthåb i en uge og så dronningen, der er kommet til Godthåbs 250 års jubilæum, det er meget skægt. Jeg savner jer meget en gang i mellem, især fra hus 7.

Mange hilsner fra Jytte.

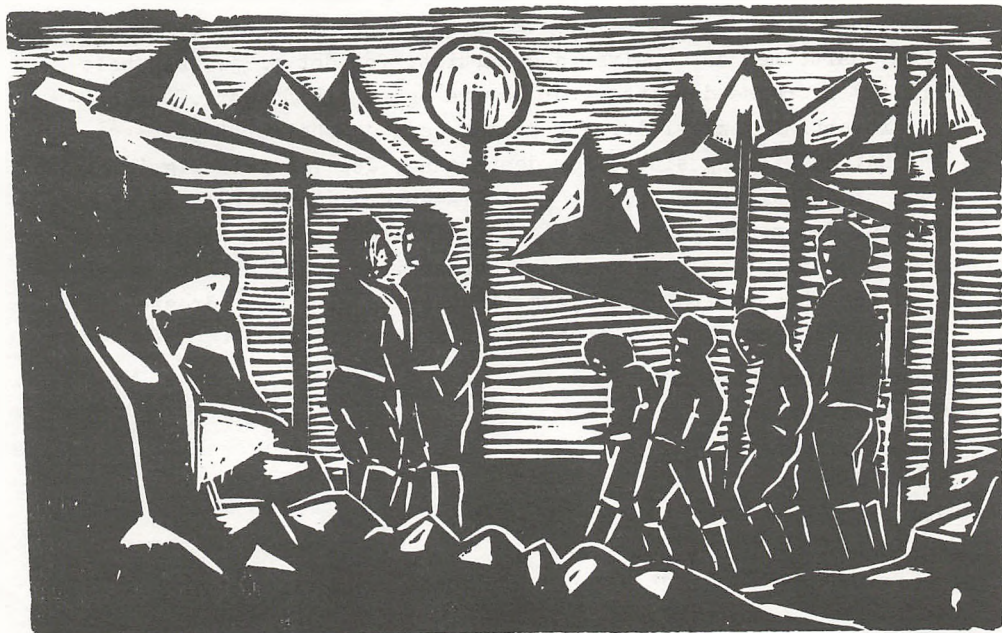
PS. Dem, der har lyst til at skrive til mig, kan skrive til:

Jytte Lyberth

Heliportvej B 690

3912 Sukkertoppen

Grønland.

Original linoleumstryk . Lavet af børn og forældre i Red Barnes børnehave Godthåb

Hej samtlige lærere på Glamsbjerg Fri- og Efterskole.

Hvordan går det med jer. Her går det glimrende. Jeg er jo flyttet til Godthåb i slutningen af maj måned, hvor jeg har fået et job på kommunekontoret ved incassoafdelingen. Det kan jeg meget godt lide, selvom det ikke lige var på den afdeling, jeg ville være. I Sukkertoppen var jeg på socialkontoret, hvor jeg befandt mig meget godt, men jeg kunne ikke rigtig falde til i selve byen af en eller anden grund. Jeg bor nu sammen med en fyr ved navn Anda, og ham har jeg faktisk kendt siden 1974, og selvom jeg har været væk fra Godthåb i næsten 3 år, går det glimrende. I løbet af de måneder, jeg har været her, har jeg mødt masser af "gamle" klassekammerater fra den gang, jeg gik i skole her i Godthåb. Det var meget dejligt at se hinanden igen, og vi mødes, altså nogle af os, et par gange om ugen og hygger os. Marianne Petrusen har jeg også set nogen gange. Hun har jo taget TF her i Godthåb. Hun er vist i Odense nu og tager UTF. Jeg skulle også hilse mange gange fra Ulf Poulsen. Han er her i byen, men jeg har ikke spurgt, hvad han laver. Han arbejder vistnok et eller andet sted.

I kan ellers tro, at jeg savner Glamsbjerg sommetider eller rettere sagt tit. Jeg har ellers tænkt meget på at tage til Danmark igen snart, men det opgiver jeg hurtigt, for det er jo ikke helt billigt at rejse den lange tur herfra og så til Danmark. Det bliver ihvertfald ikke i år, jeg kommer derned og heller ikke næste år. Nå, nu vil jeg slutte for denne gang. Jeg ved ikke rigtig, hvem af de gamle elever, der er i Glamsbjerg, ihvertfald så må I hilse dem mange gange fra mig og selvfølgelig også alle de andre. I er alle meget velkomne til at skrive. Jeg vil blive meget glad for at høre fra Glamsbjerg. I må gerne give min adresse til de gamle elever, som har lyst til at skrive til mig.

Mange tusinde hilsener fra

Signe Jørgensen

Box 605, Incasso

3900 Godthåb

Grønland.

Møjn!

Ja, nu er tiden jo inde til, at jeg atter skal til at bruge de såkaldte grå hjerneceller. Selvom jeg godt nok ikke har ret mange tilbage mere. Grunden dertil er, at jeg har fået hul i hovedet, men det er altså blevet syet sammen igen. For at sige det hele meget mere enkelt: jeg har været ude for et trafikuheld. Jørgen og mig slap heldigvis enormt heldigt fra det. Vi fik begge to en flænge i panden. Men bilen blev totalt smadret. Jeg vil lige sige, at det ikke var mig, der kørte bilen, for jeg kan lige forestille mig Hans Werges ansigts udtryk. (Uha, de kvindelige billister). - For jeg kan lige så tydeligt huske, da jeg kom tilbage på skolen, efter at jeg havde bestået køreprøven. Da sagde Hans Werge nemlig: så nu er det med at holde fast i lygtepælene, og være på den sikre side af kørebanen, fordi jeg havde bestået. (Jeg satte jo de andres liv i fare). Men her tager du grundigt fejl. Ha, Ha. Hvad skal jeg nu finde på at skrive. Jeg kan jo sådan set ikke skrive, at det er enormt dejligt at høre fra jer, for jeg hører som sagt ikke ret meget til jer. Grunden hertil er måske nok min egen, da jeg ikke er stor tilhænger af brevskriverier. Men jeg kan da fortælle lidt om, hvad jeg laver. Efter at jeg forlod Glamsbjerg 76/77, begyndte jeg på HF i Sønderborg (Sønderjyllands - voksenuddannelse). Jeg har overstået første HF og er nu ifærd med anden HF.

I første HF var jeg oppe i samfundsfag, tysk, mundtl/skriftl. matematik, geografi og psykologi. Jeg bestod eksamen med 7 i gennemsnit. Nu her på anden HF har jeg af fag: tilvalg i matematik, tilvalg i samfundsfag, dansk, historie, biologi, religion og engelsk. Nu kan jeg sørme ikke finde på mere at skrive.

Venlig hilsen

Bodil Hansen

Stolbrogade 55

6430 Nordborg, Als

PS. Jeg håber at gense jer alle igen til næste elevfest.

KÆRE ALLE !

En lille hilsen med ønsket om en glædelig jul og et godt nytår 1979.

Vi kan glæde os over travle hverdage med så meget arbejde, at vi sommetider synes, det er for meget; men jeg er sikker på, vi vil-
le få det svært, hvis vi havde for lidt.

Landbrugsbedriften kræver al Holgers tid og især Jesper og Anne hjælper godt til i deres fritid. Mette er begyndt i gymnasiet, så arbejdet med hestene tager stort set hendes fritid.

For første gang i min tid som lærer har jeg fået 1. klasse, et spændende, krævende job, som også er meget givende, føler jeg.

Vi ser frem til at møde gamle kendinge, enten det sker på bane-
gårde, dyrskuer og lignende, eller vi mødes ved skolens arrange-
menter.

Mange hilsener fra

Hans og Signe, Mette, Anne og Jesper

Holger og Gunhild Berg Olsen

Kære alle.

I sommer havde Peter og jeg den lykke og store glæde at få bevilget en ledsagerrejse med grønlandske elever, der skulle tilbage til Grønland, så den 21. juni fik vi overdraget 24 elever i vores varetægt i Kastrup lufthavn. Desværre var der ingen af "vore egne" elever med, da de allerede var rejst nogle dage forinden, men det var en flok søde og nemme elever, som vi tilbragte de kommende døgn sammen med.

Vi fløj til Narssarsuaq, hvor vi fik et par døgn ventetid, inden der blev helikopterforbindelse til Nanortalik, hvor de fleste af eleverne var hjemmehørende. Men selv om der kun var 40 minutters helikopterflyvning tilbage af rejsen, og eleverne ikke havde set deres pårørende et helt år, så tog de ventetiden helt fantastisk. Vi fordrev ventetiden med en tur ud til ruinerne af et stort amerikansk krigshospital fra Koreakrigen, hvor flere tusinde hårdtsårede amerikanske soldater endte deres dage godt gemt af vejen, så krigens gru ikke blev kendt af civilbefolkningen derhjemme. Og vi var inde at se stationen for isrekognosceringen i de grønlandske farvande. Vi så, hvorledes de via radiobølger tog vejrkort ned fra satellitter, der så igen blev videresendt til vejrmedlingen herhjemme i Danmark m.m. Det var mægtig interessant, og da der blandt eleverne var en ivrig

radioamatør, blev det en stor oplevelse for os alle, der deltog. Endelig fredag eftermiddag landede vi med den sidste del af gruppen i strålende sol på helikopterlandingspladsen i Nanortalik. Det blev et uforglemmeligt øjeblik, da forældre, pårørende og elever genså hinanden efter et helt års forløb.

Fra Nanortalik sejlede Peter og jeg videre til Julianehåb med et fragtskib. Skibet havde ligget indeklemmt i storisen i 2 døgn forinden, og der var fortsat mange isbjerge i vandet. Desværre regnede det temmelig meget, så det var et begrænset udsyn, vi havde, men det var alligevel en dejlig sejltur, der varede næsten 9 timer. Undervejs til Julianehåb lagde vi til i Sydprøven, hvor vi lastede torskefileter. Mens skibet lastede, nåede vi at hilse på Stine, der er elev hos os i år, og vi så hendes hjem. Familien havde lige bygget et dejligt nyt hus, men desværre havde vi ikke ret meget tid til vor rådighed, så besøget blev meget kortvarigt. Vi fik nogle dejlige dage i Julianehåb, hvor vi havde tid til at lære byen at kende, og vi gik lange fjeldture. Søren og Ditte har været lærere i Julianehåb, så vi fik en del hilsner med tilbage.

I Julianehåb besøgte vi Ann, som også er elev her i år, og hendes forældre. Det var en rar fornemmelse på forhånd at have hilst på vore kommende elever fra Grønland også.

På vej tilbage fra Julianehåb til Narssarsuaq, så vi flere gamle

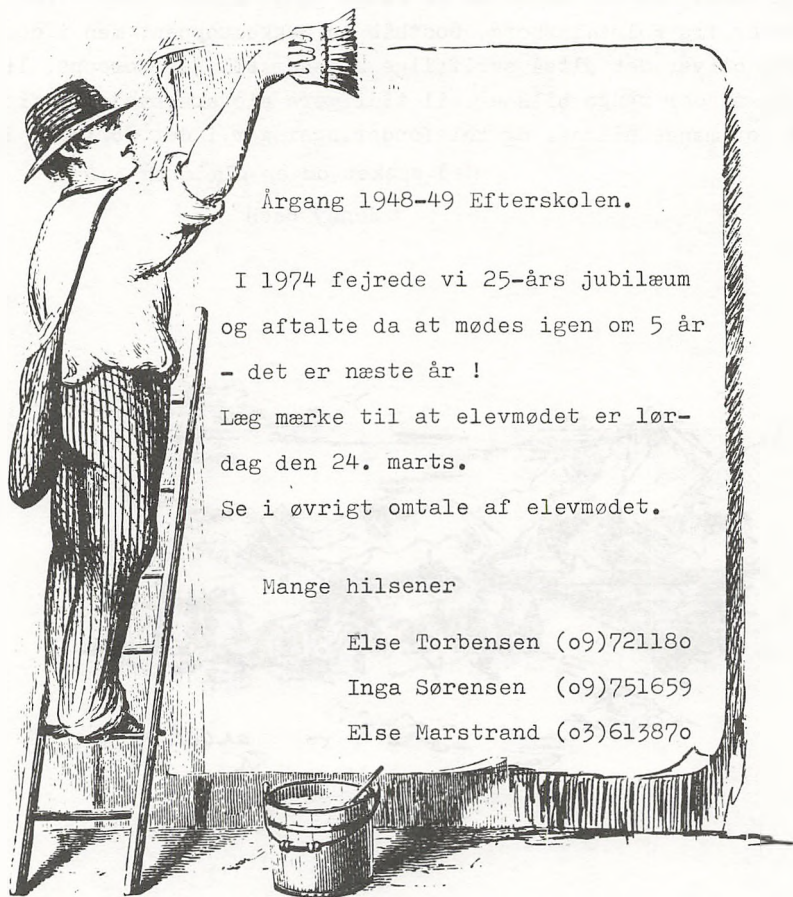
boplads fra Helikopteren, og havde en virkelig dejlig tur, men det var alligevel en hel anden oplevelse, den dag vi med båd besøgte Erik den Rødes 1. boplads med de forholdsvis velbevarede ruiner af bl.a. Thorhildes første kirke fra omkring år 1000. Vi nåede også at komme ind at se indlandsisen. En vandretur på godt 7 timer, men absolut anstrengelserne værd.

Det blev en uforglemmelig oplevelse for os at se og opleve Grønland. Det er et barskt og krævende land på alle områder, men samtidig fantastisk smukt og fascinerende. Når man engang har oplevet Grønland og grønlænderne, tror jeg, at man drages mod det igen, så jeg håber på et gensyn senere. I så fald måske nordligere, så jeg kunne få lejlighed til at hilse på mange gamle elever, der fortrinsvis er fra Holsteinsborg, Godthåb og Sukkertoppen, men i denne omgang bliver det altså skriftlige hilsner til jer deroppe, ligesom jeg sender mange hilsner til tidligere elever herhjemme fra med tak for mange hilsner og telefonopringninger i det forløbne år.

Med ønsket om en glædelig jul

Jenny Bech

Årgang 1948-49 Efterskolen.

I 1974 fejrede vi 25-års jubilæum
og aftalte da at mødes igen om 5 år
- det er næste år !

Læg mærke til at elevmødet er lør-
dag den 24. marts.

Se i øvrigt omtale af elevmødet.

Mange hilsener

Else Torbensen (09)721180

Inga Sørensen (09)751659

Else Marstrand (03)613870

ELEVFORENINGENS REGNSKAB 1977/78

I n d t æ g t e r:

Kassebeholdning	kr.	25,72
Indestående på giro	"	336,88
Indestående på bog	"	1.541,05
Entré elevfest 5/8-77	"	360,00
Medlemskontingent, årsskrifter	"	2.548,81
Renter (bank + giro)	"	111,20
Elevfest 1/4-78 (forudbetalt pr.giro....	"	<u>400,00</u>
	kr.	5.323,66
		=====

U d g i f t e r:

Musik til elevfest 5/8-77	kr.	65,00
Porto	"	30,00
Betalt til skolen for elevfest 5/8-77 ..	"	660,00
Betalt til skolen for årsskrifter	"	2.400,00
Gave til skolen (træer)	"	1.000,00
Betalt a'conto til skolen for elevfest..	"	300,00
Kasseboldning	"	34,53
Indestående på giro	"	659,04
Indestående på bank	"	<u>175,09</u>
	kr.	5.323,66
		=====

Viggo Winther Jensen

Regnskabet er revideret af Arne Kristiansen.